

Προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.», με διακριτικό τίτλο «COLOUR SHADE» που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής, (οδός Σιβιτανίδου αρ. 35), νομίμως εκπροσωπούμενης.
2. Του Γεωργίου Σαρρή του Εμμανουήλ, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής (οδός Ακροπόλεως αρ. 12).
3. Του Σταύρου Βολυράκη του Γεωργίου, κατοίκου Αλίμου Αττικής (οδός Ανεμώνων αρ. 26).

ΚΑΤΑ

Της Κυπριακής Δημόσιας Εταιρείας περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «CUPRUS POPULAR BANK PUBLIC CO LTD» που εδρεύει στη Λευκωσία Κύπρου (Λεωφ. Λεμεσού 154) και εκπροσωπείται νόμιμα, όπως μετονομάστηκε η τράπεζα με την επωνυμία «MARFIN POPULAR BANK PUBLIC CO LTD» και έχει εγκαταστήσει υποκατάστημα στην Ελλάδα με την εμπορική επωνυμία (trading name)/διακριτικό τίτλο «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ» και «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ BANK», με διεύθυνση φορολογικής εγκατάστασης οδός Μητροπόλεως 20 και Κομνηνών Θεσσαλονίκη και διεύθυνση αλληλογραφίας Λεωφόρος Κηφισίας αρ. 24 Μαρούσι Αττικής, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», κατόπιν της διασυννοριακής συγχώνευσης δι' απορροφήσεως της «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» από την «MARFIN POPULAR BANK PUBLIC CO LTD», βάσει των διατάξεων της Οδηγίας 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26.10.2005, ως αυτή ενσωματώθηκε στο Κυπριακό δίκαιο και στον περί εταιρειών νόμο Κεφ. 113, με τον περί εταιρειών (τροποποιητικό) Νόμο του 2007 (αρ. 4) και στο Ελληνικό δίκαιο (Ν.

3777/2009), με την έναρξη ισχύος της διασυνοριακής συγχώνευσης την 31.03.2011 και ώρα 12.00 μ.μ. (01.04.2011) δυνάμει του από 15.12.2010 Διατάγματος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Κύπρου), το οποίο καταχωρήθηκε νομίμως, αφ' ενός στο τμήμα Εφόρου εταιρειών και επισήμου παραλήπτη του Υπουργείου Εμπορίου Βιομηχανίας και Τουρισμού της Κυπριακής Δημοκρατίας και δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας, Κύριο μέρος, τμήμα Β', αριθμός φύλλου 4467/07.01.2011, με αριθμό 23, και αφ' ετέρου στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών της Δ/σης ΑΕ και Πίστεως του Υπουργείου Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (30.03.2011), [ΦΕΚ 1638/1.4.2011, και 1652/1.4.2011 τ. ΑΕ και ΕΠΕ], η οποία αλλαγή ονόματος (επωνυμίας) καταχωρήθηκε την 5.4.2012 στο αρχείο του Εφόρου εταιρειών της Κυπριακής Δημοκρατίας, ως η απορροφούσα και καθολική διάδοχος νομίμως εκπροσωπείται **ΚΑΙ**
Της υπ' αριθμό 24052/2012 διαταγής πληρωμής της Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Συζητείται σήμερα ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού με αριθ. πιν. 36, η ανακοπή μου της 24 Δεκεμβρίου 2012 και με αριθ. καταθ. 207669/18097/24-12-2012, την οποία νομίμως κι εμπροθέσμως έχω επιδώσει στην αντίδικο.

Επειδή

Η καθ' ης η παρούσα ισχυριζόμενη ότι δικαιούται να λάβει από εμάς της πρώτης ευθυνομένης ως πρωτοφειλέτου και των λοιπών ως συνεγγυητών εις ολόκληρον με την πρώτη το ποσόν των 30.901,989 ΕΥΡΩ, πλέον τόκων και λοιπών εξόδων, μας επέδωσε την από 28.11.2012 επιταγή της προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου εξ

απογράφου εκτελεστού της ανακοπτομένης υπ' αριθμό 24052/2012 διαταγής πληρωμής της Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών στην μεν πρώτη και δεύτερο εξ ημών την 6^η Δεκεμβρίου 2012 στον δε τρίτο εξ ημών την 3^η Δεκεμβρίου 2012.

Την άνω διαταγή πληρωμής ανακόπτουμε για τους κάτωθι ορθούς νομίμους και βάσιμους λόγους :

1. Είμαι έμπορος λιανικών πωλήσεων ενδυμάτων από το 1998 [Σχετ. 1]. Αυτήν την ιδιότητα βέβαια την απέκτησα με σκληρή εργασία δεκαπέντε ετών. Αφού τελείωσα τη θητεία μου στις Ειδικές Δυνάμεις – Αλεξιπτωτιστές το Μάρτιο του 1991 σε ηλικία 22 ετών [Σχετ. 2], παράλληλα με τις σπουδές μου στην ΑΣΟΕΕ [Σχετ. 3] εργάστηκα σε μερικές από τις μεγαλύτερες Ελληνικές εταιρείες του συγκεκριμένου κλάδου. Ενδεικτικά θα αναφέρω την Prince Oliver A.E. του κυρίου Χρήστου Τουμανίδη, την Emporio Sportivo A.E. του κυρίου Παναγιώτη Κορωναίου, την Explorer Apparel A.E. του κυρίου Γιώργου Πριμηκύρη. Κατά την διάρκεια της μισθωτής εργασίας μου απέκτησα τεράστια εμπειρία σε όλες τις θέσεις, όπως του λογιστηρίου, της εμπορικής διαχείρισης, της μηχανογράφησης, της αποθήκης, της παραγωγικής διαδικασίας, της διανομής και τέλος της διαχείρισης των τμημάτων μιας Α.Ε. [Σχετ. 1]. Αποφάσισα λοιπόν το Σεπτέμβριο του 1999 να ξεκινήσω μια Ε.Ε. [Σχετ. 4] με τον κύριο Αριστοτελή Σαμοθρακή με σκοπό κυρίως την λιανική πώληση ενδυμάτων και με την βοήθεια του κυρίου Πριμηκύρη στην τροφοδοσία του καταστήματος. Την περίοδο εκείνη ήμασταν σε διαβουλεύσεις με τον κύριο Πριμηκύρη που μου είχε προτείνει να αναλάβω μία σημαντική θέση στην εταιρεία του, πρόταση που αποδέχτηκα τον Απρίλιο του 2000 [Σχετ. 1] και με απόλυτη επιτυχία διεκπεραίωσα έως τον Ιανουάριο του 2002 οπότε και παραιτήθηκα μέσα σε καλό κλίμα όπως αποδεικνύεται και από την σύντομη συνεργασία μου με τον ίδιο επιχειρηματία και πάλι το 2007. Ο σκοπός της παραίτησης μου είχε σαν μόνο στόχο την εκμετάλλευση αυτής της μεγάλης γνωστικής μου εμπειρίας ώστε να επεκτείνουμε την δική μας Ε.Ε. που ήδη λειτουργούσε αρκετό χρονικό διάστημα βαλτωμένη όμως σε χαμηλούς τζίρους. Έτσι τον Απρίλιο του 2002 [Σχετ.

5] στράφηκα στην παραγωγή στο εξωτερικό και μάλιστα στην Κίνα που είναι και η χώρα παραγωγής όλων των πολυεθνικών. Ήταν ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να ανταγωνιστούμε τις πολυεθνικές που εισέρεαν με γεωμετρική πρόοδο στην Πατρίδα μας και μάλιστα χωρίς να λαμβάνεται κανένα μέτρο προστασίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που αποτελούσαν την ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας. Τις συνέπειες αυτής της κατάστασης τη βιώνουμε σήμερα με το 1.300.000 ανέργους και τους μισθούς της πείνας από πλευράς των πολυεθνικών που είναι και το μεγαλύτερο ποσοστό των εναπομεινάντων εν λειτουργία εταιρειών.

Εκίνησα λοιπόν τον Απρίλιο του 2002 δειλά στην αρχή κάποιες συνεργασίες στο Hong Kong μην γνωρίζοντας αρκετά πράγματα για το εκεί περιβάλλον, για λογαριασμό κυρίως τρίτων ως κονδρέμπορος. Με το αρχικό αποτέλεσμα να είναι αρνητικό, αναγκάστηκα πλέον να επενδύσω πάρα πολύ χρόνο σε μια άλλη ήπειρο και να διαμένω για μεγάλα χρονικά διαστήματα στο εσωτερικό της Κίνας, για τη διερεύνηση των κατάλληλων εργοστασίων (καταργώντας κάθε σχέση με τις εταιρείες που ήδη συνεργαζόμασταν στο Hong Kong) με αποκορύφωμα την χρονιά του 2005. Σε τέσσερα συνεχόμενα ταξίδια , (21-Δεκ-2004 έως 06-Φεβ-2005 , 22-Φεβ-2005 έως 13-Μαρ-2005, 12-Απρ-2005 έως 19-Απρ-2005, 24-Μαι-2005 έως 26-Ιουλ-2005) [Σχετ. 5] κατάφερα να επιτύχω την συνεργασία με μερικά από τα καλύτερα εργοστάσια και μάλιστα με ευνοϊκότετους όρους. Επιστρέφοντας είχα να αντιμετωπίσω την δυσπιστία του πρώην συνταίρου μου Σαμοθρακή Αριστοτέλη για την αποτελεσματικότητα του εγχειρήματος μας. Παρ' όλες τις συζητήσεις μας δεν κατέστη εφικτό να τον μεταπείσω και έτσι την 14-Οκτ-2005 τροποποιήσαμε το καταστατικό όπου την θέση του κυρίου Σαμοθρακή Αριστοτέλη κατέλαβε ο κύριος Βολυράκης Σταύρος [Σχετ. 4], **δηλαδή ο τρίτος από εμάς**. Η εταιρεία με το νέο σχήμα της άργησε λίγο να αναπτυχθεί αλλά **άρχισε να αξιοποιεί πλέον όλη αυτήν την γνώση και εμπειρία δεκατριών ετών** παρόλο που είχε να αντιμετωπίσει μια "εχθρική" πολιτεία.

2. Η συμπεριφορά της πολιτείας ήταν "Εχθρική" γιατί ενώ ανακοίνωνε προγράμματα στήριξης της επιχειρηματικότητας ουδέποτε

αυτά υλοποιήθηκαν, όπως εκθέτω πιο κάτω και αυτό οφείλεται τόσο στην Αδιαφορία της πολιτείας να εποπτεύσει την ορθή εφαρμογή των νόμων που ψήφισε. Παράλληλα οφείλεται και στην ανεξέλεγκτη κερδοσκοπία όλου του τραπεζικού τομέα, ο οποίος με την ανοχή της κυβέρνησεως και τη παράλληλη ανοχή και διευκόλυνση της τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε. δημιούργησαν ένα τελείως εκθρικό στην πραγματικότητα περιβάλλον για την επιχειρηματικότητα ειδικά των Ελλήνων επιχειρηματιών, αρνούμενου του τραπεζικού τομέα στην πράξη να εφαρμόσει τους νόμους και να στηρίξει αιτήματα και προγράμματα των επιχειρήσεων που αιτούνταν τη χρηματοδότησή τους, όπως η πρώτη εξ ημών, από Ευρωπαϊκά κονδύλια. Η αδιαφορία της πολιτείας και η ουσιαστική και αδικαιολόγητη εν πολλοίς άρνηση των τραπεζών, μεταξύ των οποίων και η καθ' ης ,να συμβάλλουν στην απορροφητικότητα Ευρωπαϊκών κονδυλίων στήριξης της επιχειρηματικότητας περίτρανα αποδεικνύεται σήμερα από την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού του 2012 όπου **στην σελίδα 78 αναφέρεται ότι η απορροφητικότητα των τριών πρώτων ετών 2007 - 2009 ήταν της τάξης 3,15%** και έως τον Νοέμβριο του 2011 η απορροφητικότητα των κονδυλίων έφτασε μόνο το 27,03% [Σχετ. 6] **παρά την άμεση ανάγκη της χώρας για απορρόφηση κονδυλίων για την τόνωση της επιχειρηματικότητας και την αντιμετώπιση της ύφεσης.**

Η πολιτεία λοιπόν που προσποιούταν ότι την ενδιέφερε η ανάπτυξη ενώ είχε αδρανοποιήσει τον ΕΟΜΜΕΧ, **είχε αναθέσει τα αναπτυξιακά προγράμματα στις παντελώς ανεξέλεγκτες τράπεζες** κάτι που έγινε φανερό σήμερα με χαρακτηριστικό παράδειγμα την χρηματοδότηση των κομμάτων. Και λέω παντελώς διότι ενώ υποβάλλαμε αίτηση υπαγωγής στο Γ' Κ.Π.Σ. (του ν.3299/2004 με την τέταρτη προγραμματική περίοδο του ΕΣΠΑ 2007-2013, **συνολικού ύψους 24,3 δισεκατομμυρίων ευρώ που ήδη είχαν εγκριθεί από τον Μάρτιο του 2007**) [Σχετ. 7] πληρούντες τις προϋποθέσεις υπαγωγής μας η αίτηση απερρίφθη και η ένσταση που υποβάλλαμε ουδέποτε εκδικάστηκε και ουδέποτε λάβαμε κάποια σχετική γραπτή απάντηση. Με μεγάλη δυσπιστία προσπεράσαμε εκείνη την περίοδο το γεγονός ότι η πολιτεία αδιαφορούσε για όσα η ίδια

είχε νομοθετήσει που αφορούσαν τόσο την στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων όσο και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Έπρεπε όμως να συνεχίσουμε τη δουλειά μας που τόσο καλά γνωρίζαμε και πραγματοποιήσαμε την επένδυση που σχεδιάζαμε χωρίς την συμμετοχή κατά 50% του Δημοσίου. Απόφαση που είχε θετικά αποτελέσματα για την επιχείρηση τουλάχιστον έως τις αρχές του 2010. Οι καθαροί τζίροι ανήλθαν από 52.121,09€ που ήταν κατά το **2006** με καθαρά κέρδη 7.846,98€ ως εξής ανά έτος: **το 2007** 92.010,92 € με αντίστοιχα κέρδη 15.739,72 € **το 2008** 271.820,63 € με αντίστοιχα κέρδη 42.244,01 € και **το 2009** 579.192,57 € με αντίστοιχα κέρδη 48.317,96 € **έχοντας προσθέσει σε ένα χρόνο ένα νέο υποκατάστημα, ένα νέο αποθηκευτικό χώρο και έχοντας δημιουργήσει έξι νέες θέσεις εργασίας πλέον των πέντε ήδη θέσεων εργασίας του προηγούμενου έτους όπως καταγράφεται και στο Ε3 του αντίστοιχου έτους** [Σχετ. 8]. Έχοντας λοιπόν αυτή την αλματώδη ανάπτυξη αρχίσαμε να αναζητούμε για δεύτερη φορά κάποιες κρατικές ή τραπεζικές χρηματοδοτήσεις. Και πάλι αντιμετωπίσαμε τεράστια προβλήματα διαπιστώνοντας ότι οι κρατικές χρηματοδοτήσεις δίνονταν επιλεκτικά και όχι με αξιοκρατικά κριτήρια. Όμως η επιχείρηση έπρεπε να συνεχίσει τη λειτουργία της και έτσι συνεχίσαμε τη σκληρή εργασία και με επιμονή καταφέραμε να επιτύχουμε έναν από τους στόχους μας που ήταν η χρηματοδότηση. Απευθυνθήκαμε σε διάφορες τράπεζες προς αυτό το σκοπό και τελικά μεταξύ άλλων τραπεζών που ανταποκρίθηκαν ήταν και καθ' ης, η οποία ενέκρινε τον Απρίλιο του 2009 τη χορήγηση πιστώσεως ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού ύψους 30.000,00 €, στην πρώτη από εμάς με εγγυητές τους λοιπούς, ο οποίος θα εξυπηρετούσε αποκλειστικά και μόνο εισαγωγές μας με αντίτιμο βέβαια τοκογλυφικά επιτόκια της τάξης του 9,95% [Σχετ. 9] πλέον της εισφοράς του Ν.128/1975 (0,60%). Καμία σχέση δηλαδή με τα επιτόκια των κρατικών προγραμμάτων στήριξης της επιχειρηματικότητας. Ουσιαστικά αυτός κατά την άποψή μας είναι και ο λόγος για τον οποίο η καθ' ης (και άλλες βεβαίως τράπεζες) δεν ενέταξε την πρώτη εξ ημών στα χαμηλότοκα

Ευρωπαϊκά προγράμματα, ακριβώς για να κερδοσκοπεί με την τοκοφορία των άλλων προϊόντων της.

3. Παρ' όλα τα προβλήματα της αγοράς, οι δύο πρώτοι μήνες του 2010 βρίσκουν την εταιρεία να συνεχίζει την ανάπτυξη της με αύξηση των καθαρών λιανικών πωλήσεων κατά 59,70%. Μάλιστα στο τέλος Φεβρουάριο του 2010 οι καθарές πωλήσεις είχαν φτάσει τα 99.113,00 € σε σχέση με τον Φεβρουάριο του 2009 που ήταν 62.054,40 € [Σχετ. 10 & 11], τη στιγμή που οι πολιτικοί της Πατρίδας μας διέδιδαν φήμες ότι το έλλειμμα της οικονομίας είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από το δηλωθέν αρχίζοντας την οριστική διάλυση της αγοράς με την αύξηση των φορολογικών συντελεστών και συγκεκριμένα του ΦΠΑ κατά 2% τον Μάρτιο του 2010. Το τι ακριβώς έγινε προκειμένου να υπαχθεί η χώρα μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.) είναι λίγο πολύ γνωστό και μάλιστα εκκρεμούν αιτήματα προανακριτικής διαδικασίας στη Βουλή των Ελλήνων για τη διερεύνηση των συνθηκών υπό τις οποίες προσέφυγε η χώρα μας στο Δ.Ν.Τ. Ενδεικτικά και περιληπτικά θα αναφέρουμε ότι με εντολή του τότε (2009 - 2010) υπουργού των οικονομικών Γεωργίου Παπακωνσταντίνου ενεργήθηκε αλλοίωση των οικονομικών στοιχείων της Πατρίδας μας ώστε να παρουσιάζεται πολλαπλάσιο του πραγματικού έλλειμμα στην οικονομία μας και τεράστιο χρέος σε σχέση με το Α.Ε.Π. της χώρας και σε τέτοιο βαθμό που πλέον απαιτούσε την προσφυγή της χώρας στο Δ.Ν.Τ., όπως έχουν καταγγείλει μέλη του Δ.Σ. της ΕΛΣΤΑΤ και μάλιστα καθηγητών Πανεπιστημίου, όπως της κυρίας Γεωργαντά αλλά και σύμφωνα με το εβδομαδιαίο δελτίο οικονομικών εξελίξεων της AlphaBank την 31-Μαΐου-2012 [Σχετ. 12] που βεβαιώνει ότι καταχωρήθηκαν στο έλλειμμα το σύνολο των υποχρεώσεων 17 ΔΕΚΟ έως και το 2024 χωρίς μάλιστα να συνυπολογιστούν τα σημαντικά περιουσιακά τους στοιχεία. Αυτά τα δεδομένα οδηγούν στο συμπέρασμα ότι εσκεμμένα και προσχεδιασμένα οδηγήθηκε η χώρα στην υπαγωγή της στο ΔΝΤ. Ενέργεια εσκεμμένη την οποία ομολόγησε ο τότε (2009 - 2010) Πρόεδρος του Δ.Ν.Τ. Στρος Καν όταν δήλωσε ότι “δρούσαν (αναφέρεται στον εαυτό του και τον τότε πρωθυπουργό της χώρας Γεώργιο Παπάνδρεου) υπόγεια για αυτό το σκοπό και μάλιστα από τον

Νοέμβριο του 2009” [video 1 – εντός usb stick] και ενώ ο πρωθυπουργός της χώρας Γεώργιος Παπανδρέου βεβαίωνε ψευδώς, εξαπατώντας τους Έλληνες, την 14-Ιανουαρίου του 2010 “ότι δεν έχουμε ανάγκη το ΔΝΤ” [video 2 – εντός usb stick]. Μάλιστα τον τότε πρωθυπουργό διαφεύδει και ο αρχικά υφυπουργός και μετέπειτα υπουργός των οικονομικών στην κυβέρνηση Παπαδήμου Σακινίδης, δηλώντας ότι “όταν το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε τη διακυβέρνηση της Χώρας διαπίστωσε ότι η μόνη εναλλακτική που είχε ήταν να προσφύγει στο ΔΝΤ..... άρα το ΔΝΤ ως πρώτη επιλογή και μόνη που υπήρχε από την 5-Οκτωβρίου-2009 και μετά μπορούσε να μας δώσει μέχρι και 10-20 Δις” [video 3 – εντός usb stick]. Αυτά συσχετιζόμενα με όσα ανακοίνωσε στις 23 Απριλίου 2010 από το Καστελόριζο ο τότε πρωθυπουργός που υποστήριξε ότι “χθες ανακοινώθηκαν τα στοιχεία για το πραγματικό μέγεθος του ελλείμματος του 2009. Θύμισαν σε όλους μας τα ακατανόητα λάθη, τις παραλείψεις..... Όλοι μας κληρονομήσαμε, η κυβέρνηση ο Ελληνικός λαός ένα σκάφος έτοιμο να βυθιστεί..... Οι αγορές δεν ανταποκρίθηκαν, είτε γιατί δεν πίστεψαν στη βούληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε γιατί κάποιιοι αποφάσισαν να συνεχίσουν την κερδοσκοπία... Και κινδυνεύει να χαθεί η προσπάθεια που καταβάλλουν οι Έλληνες από τα ακόμα μεγαλύτερα επιτόκια δανεισμού και ακόμα χειρότερα από τη δυσκολία δανεισμού” [video 4 – εντός usb stick] αποδεικνύουν το ψεύδος, το οποίο άλλωστε αποδεικνύεται και από τα στοιχεία από την επίσημη ιστοσελίδα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους (Ο.Δ.ΔΗ.Χ) [Σχετ. 13 & 14 & 15 & 16 & 17 & 18 & 19 & 20 & 21 & 22 & 23 & 24 & 25 & 26]. Η μετέπειτα πορεία της χώρας είναι γνωστή και απλώς επισημαίνουμε ότι αυτή η πολιτική επιλογή είχε σαν συνέπεια την καταστροφή κυριολεκτικά της Ελληνικής κοινωνίας, των εργασιακών σχέσεων και της επιχειρηματικότητας, την είσοδο σε μία καταστροφική δίνη που κανείς (ακόμη και οι συγκυβερνώντες σήμερα) δεν μας λέει πότε τελειώνει ή πως θα τελειώσει. Όμως είναι απαραίτητο να συνεχίσουμε την παράθεση του ιστορικού, ώστε να καταστεί φανερός ο λόγος του γιατί βρεθήκαμε τελικά περίπου ένα χρόνο μετά σε αδυναμία να πληρώσουμε τα ποσά του αλληλόχρεου λογαριασμού αλλά κυρίως για

να αποδειχθεί ότι η καθ' ης ενεργεί τελείως παράνομα, καταχρηστικά και παραβιάζοντας και τον Τραπεζικό κώδικα δεοντολογίας, συμπεριφορά που όχι απλώς συνετέλεσε αλλά ήταν η αιτία της αδυναμίας μας πληρωμής **και επιπλέον της πολύ μεγάλης ζημιάς μας για τα έτη 2010 και 2011 όπως θα εξηγήσουμε αμέσως παρακάτω. Ζημία για την οποία επιφυλασσόμαστε να ασκήσουμε τα νόμιμα δικαιώματα μας** [Σχετ. 27 & 28].

4. Όπως είναι ήδη γνωστό σε όλους το οικονομικό περιβάλλον για τις Ελληνικές επιχειρήσεις ήδη από το έτος 2009 αλλά κυρίως το 2010 και μετά την κυβερνητική επιλογή και ανακοίνωση της προσφυγής στο Δ.Ν.Τ. ήταν καταστροφικό. Μέσα σε αυτό το καταστροφικό για τις Ελληνικές επιχειρήσεις περιβάλλον που διαμορφώθηκε από την πολιτική των μνημονίων η Πολιτεία άρχισε να ανακοινώνει προγράμματα στήριξης της επιχειρηματικότητας λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Έτσι ενημερωθήκαμε για την Υπουργική απόφαση 5198/485 ΦΕΚ 21-5-2010 Τεύχος Δεύτερο [Σχετ. 29] που αφορούσε την στήριξη, των επιχειρήσεων για αγορά πρώτων υλών, εμπορευμάτων και υπηρεσιών, από την επέκταση του ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ "Γ φάση" μέσω εγγύησης χαμηλότοκων δανείων.

Άμεσα απευθυνθήκαμε προς την καθ' ης αλλά και σε άλλες τράπεζες αφού η συγκεκριμένη Υπουργική απόφαση μας **έδινε τη δυνατότητα να υποβάλλουμε έξι διαφορετικές αιτήσεις όπως οριζόταν στην σελ 8855 παρ.5.2 της παραπάνω απόφασης, όπως παρατίθεται στο σχετικό Φ.Ε.Κ. [Σχετ. 29]. Εν προκειμένω στην καθ' ης υποβάλλαμε την 2-6-2010 το σχετικό αίτημα [Σχετ. 30]. Παρά την αίτησή μας συνοδευόμενη από όλα τα παραστατικά που απεδείκνυαν ότι όχι απλώς έπρεπε να υπαχθούμε στο εν λόγω πρόγραμμα αλλά ότι η πρώτη από εμάς ήταν το υπόδειγμα επιχειρήσεων για την υπαγωγή τους, εξ αρχής δηλαδή από την πρώτη ημέρα οι αρμόδιοι της καθ' ης μας αποθάρρυναν ότι δύσκολα θα υπαγόμασταν στο πρόγραμμα αυτό. Εν πάση περιπτώσει εμείς επιμείναμε θέλοντας να μάθουμε γιατί υπήρχε αυτή η αντιμετώπιση. Η απάντηση πάντα ίδια και πάντα**

προφορική. Είναι στην διακριτική ευχέρεια της Τράπεζας να προωθήσει το αίτημα στην ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ και (off the record) ανεπίσημα και βέβαια προφορικά μας δήλωναν οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι της καθ' ης ότι τα αιτήματα δεν προωθούνται διότι το κράτος είναι αφερέγγυο (!!!!!). Την ίδια απάντηση από όσον γνωρίζω λάμβαναν και αρκετοί άλλοι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες με τους οποίους συνεργαζόμασταν.

Οι λογομαχίες μας με τους αρμοδίους της καθ' ης για να υπαχθούμε στη "Γ φάση" του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ διήρκησαν από ενάρξεως του προγράμματος τον Ιούνιο του 2010 έως και τον Σεπτέμβριο του 2011. Η επικοινωνία μας με τον διευθυντή του καταστήματος της καθ' ης στην Καλλιθέα Παναγιωτόπουλο Νίκο ήταν πλέον πάρα πολύ συχνή. Και αυτό διότι η επιχείρησή μας ήταν καθ' όλα νόμιμη με σημαντική ανάπτυξη και πληρούσε όλες τις προδιαγραφές για την υπαγωγή της στην ανωτέρω Υπουργική απόφαση. Επιπλέον ήταν από τις ελάχιστες που διατηρούσε ενήμερο το δάνειο της από την "Β φάση" του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ των 41.000,00€ το οποίο αποπληρώναμε κανονικά και πάντα στην ώρα του, ενώ πληροφορούμασταν από συναδέλφους ότι κάποιοι άλλοι που παρ' όλο ότι δεν τηρούσαν τις προδιαγραφές κατάφεραν να υπαχθούν στον ανωτέρω νόμο ακολουθώντας τη γνωστή Ελληνική συνταγή της κάτω από το τραπέζι συναλλαγής. **Ανάλογη με αυτήν που ακολουθούσαν και οι εφοριακοί υπάλληλοι για τους ημέτερους, σύμφωνα με όσα κατήγγειλε ο κύριος Σπινέλλης [video 5 – εντός usb stick]- πολιτικός προϊστάμενος του ΣΔΟΕ.** Πλέον έχουμε ανακαλύψει μια σειρά επιδοτήσεων που αφορούσαν πιθανότατα στο μεγαλύτερο ποσοστό τους ημέτερους επιχειρηματίες και που σκανδαλωδώς ελάμβαναν τεράστιες χρηματοδοτήσεις ενώ δε δημιουργούσαν καμία νέα θέση εργασίας, ώστε να αποδεικνύουμε αυτά που ισχυριζόμαστε.

Το επόμενο οκτάμηνο του 2010 ήταν συνεχώς πτωτικό για την επιχείρησή μας όσον αφορά τους τζίρους της, κλείνοντας τελικά το 2010 με ποσοστό πτώσης 12,32% που ήταν σαφώς μικρότερο από το μέσο όρο των υπολοίπων επιχειρήσεων. **Πτώση που στη δικιά μας επιχείρηση**

οφειλόταν αποκλειστικά στην παράνομη συμπεριφορά της καθ' ης που αποστέρησε στην εταιρεία μας την υπαγωγή της στην Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ που αφορούσε την στήριξη των επιχειρήσεων λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης μέσω ευνοϊκής δανειοδότησης. Στην Β φάση του ΤΕΜΠΜΕ στην οποία είχαμε υπαχθεί, είχαμε το ευνοϊκό επιτόκιο της τάξης του 3,088% πλέον της εισφοράς του Ν.128/1975 0,60% [ΣΧΕΤ. 31] αντί του τοκογλυφικού 9,95% πλέον της εισφοράς του Ν.128/1975 0,60% [ΣΧΕΤ. 9], το οποίο πληρώναμε για τον ανοικτό λογαριασμό της καθ' ης.

Συνέπεια της παράνομης συμπεριφοράς της Marfin, όσον αφορά την εφαρμογή της Υπουργικής απόφασης, που συνίσταται στο ότι αρνήθηκε την υπαγωγή μας στην παραπάνω Γ' φάση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ, ενώ είχαμε όλες τις προϋποθέσεις προς τούτο ήταν η έλλειψη της ρευστότητας για την επιχείρηση μας που μας ανάγκασε σε μειωμένες αγορές εμπορευμάτων προς μεταπώληση κατά 105.144,26€ όπως προκύπτει από την σύγκριση των Ε3 και Ε5 του οικονομικού έτους 2010 - χρήση του 2009 [ΣΧΕΤ. 8] και των Ε3 και Ε5 του οικονομικού έτους 2011 - χρήση του 2010 [ΣΧΕΤ. 32].

Συνέπεια των μειωμένων αγορών εμπορευμάτων κατά 105.144,26 € [ΣΧΕΤ. 33] ήταν η σημαντική πτώση των καθαρών πωλήσεων για το οκτάμηνο Μαΐου - Δεκεμβρίου 2010, αντιστρέφοντας την αύξηση πωλήσεων του 59,70% που είχαμε στο πρώτο δίμηνο του έτους όπως προείπαμε. Έτσι το 2010 έκλεισε για την επιχείρηση μας με ετήσια πτώση των καθαρών πωλήσεων της τάξεως του 12,32% που σε απόλυτους αριθμούς μεταφράζεται σε 71.369,97 €. Κάτι που επέφερε και τη μείωση των καθαρών κερδών κατά 42.909,46 € (για το οικονομικό έτος 2011-χρήση του 2010) όπως αποτυπώνεται στα ελεγμένα και από την εφορία βιβλία μας, εξανερμίζοντας τους κόπους και τον αγώνα μιας ολόκληρης χρονιάς. Η μέχρι τότε ζημιά μας δεν είχε καμιά σχέση με την καταστροφολογία της Κυβέρνησης και των μέσων

ενημέρωσης που τη στήριζαν καθώς όπως προείπαμε ήταν από τις ελάχιστες επιχειρήσεις που είχαν πρόσβαση στην τραπεζική χρηματοδότηση, σε αντίθεση με την **πρώτη από εμάς**. Όπως δεν είχε σχέση και η δεύτερη αύξηση των συντελεστών ΦΠΑ σε 23% που ακολούθησε αυτήν του Μαρτίου και μάλιστα μέσα σε διάστημα μόλις τριών μηνών. Αυτά έμελε να μας επηρεάσουν πολύ αργότερα.

Η παράνομη συμπεριφορά της Marfin στην εφαρμογή της παραπάνω Υπουργικής απόφασης μας δημιούργησε και επιπλέον ζημιές αφού η έλλειψη της ρευστότητας για αγορά εμπορευμάτων ανέτρεψε όλο τον προγραμματισμό της εταιρείας μας και μας ανάγκασε να καθυστερούμε τις καταβολές μας προς το Δημόσιο χρησιμοποιώντας τη ρευστότητα της επιχείρησης για την αγορά εμπορευμάτων.

Καθυστέρηση την οποία είχαν προβλέψει οι κύριοι Παπανδρέου Γεώργιος [video 6 – εντός usb stick] και Βενιζέλος Ευάγγελος [video 7 – εντός usb stick] όταν προεκλογικά δήλωναν ότι **“αν παγώσουμε του μισθούς αυτό σημαίνει πάγωμα εισοδήματος άρα πάγωμα ζήτησης πάγωμα της αγοράς άρα πάγωμα του τζίρου πάγωμα των δημόσιων εσόδων γιατί εάν δεν έχει η αγορά κίνηση ποιος πληρώνει την εφορεία και το ασφαλιστικό ταμείο και αν δεν έχεις δημόσια έσοδα καταρρέεις δημοσιονομικά και δεν μπορείς να έχεις δημόσιες δαπάνες που χρειάζονται για να στηρίξεις αυτόν που έχει ανάγκη για να στηρίξεις την μικρομεσαία επιχείρηση για να ολοκληρώσεις το κοινωνικό κράτος που το έχει ανάγκη ο φτωχός αυτός που νοιώθει τις συνέπειες της ανισότητας”**.

Βέβαια δεν είχαν αναφέρει τίποτα για την ευθύνη των τραπεζών να εφαρμόσουν σωστά τη νομοθεσία που οι ίδιοι ψήφισαν και αφορούσε τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Μέσα σε αυτό το εχθρικό για την Ελληνική επιχειρηματικότητα όπως πλέον είναι σαφές, από πλευράς Πολιτείας περιβάλλον φτάσαμε και στον Νοέμβριο του 2010 με αυξημένες υποχρεώσεις από ΦΠΑ σε καθυστέρηση που προερχόταν **από την έλλειψη ρευστότητας λόγω**

της παράνομης συμπεριφοράς της Marfin. Η Marfin λοιπόν μας ωθούσε σε ουσιαστικά παράνομη συμπεριφορά εντελώς πλασματική και προϊόν της δικής της παράνομης συμπεριφοράς. Και η συμπεριφορά αυτή εύρισκε έρεισμα με την ανοχή των αρμόδιων Υπουργών κυρίου Παπακωνσταντίνου και κυρίας Κατσέλη που δεν ασκούσαν τον απαιτούμενο έλεγχο για την ορθή εφαρμογή της απόφασης που οι ίδιοι υπέγραψαν. Κατάφεραν να μετατρέψουν σύννομους και εύνομους οικονομικά δραστήριους Έλληνες μικρομεσαίους επιχειρηματίες σε περιθωριοποιημένους και ανενεργούς, υπόχρεους πλασματικών οφειλών προς τις τράπεζες και το δημόσιο. Κάτι που σήμερα πλέον είναι εμφανέστατο από την εξόντωση περισσότερων των 200.000 Ελληνικών επιχειρήσεων σε αντίθεση με τις εισαγόμενες πολυεθνικές που χωρίς κανένα έλεγχο πόθεν έσχες αναπτύσσονται ραγδαία κάνοντας πιθανότατα και χρήση των επιδοτούμενων προγραμμάτων στα οποία **έως τώρα εμείς σαν Έλληνες Επιχειρηματίες και μάλιστα με σημαντική ανάπτυξη δεν είχαμε καμιά στήριξη. Αντί η Πολιτεία να ελέγξει αν οι Τράπεζες εφάρμοσαν τους νόμους που ψηφίστηκαν για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων προέβαινε σε ελέγχους και μάλιστα επιλεκτικά εις βάρος των μικρομεσαίων.** Και το αναφέρω αυτό διότι ενώ η εταιρεία μας δέχτηκε απανωτούς ελέγχους από την Β Δ.Ο.Υ Καλλιθέας και το ΣΔΟΕ την ίδια στιγμή οι πολύ μεγάλες εταιρείες ήταν ανέλεγκτες επί μακρόν.

Την περίοδο που περιμέναμε την διόρθωση των παραβάσεων του ΣΔΟΕ [Σχετ. 34 & 35 & 36] ο Ε.Ε. Βολυράκης Σταύρος είχε συμπληρώσει τα συντάξιμα χρόνια και αποφάσισε να αποχωρήσει από την εταιρεία καθώς ήταν ήδη πολύ απογοητευμένος από την κατάσταση που είχε διαμορφωθεί στην αγορά και από την κοροϊδία της Πολιτείας που από τη μία ανακοίνωνε προγράμματα στήριξης της επιχειρηματικότητας δίνοντας στις τράπεζες 93.000.000.000,00 € (93 δισεκατομμύρια ευρώ) που αφορούσαν αποκλειστικά τη χορήγηση ευνοϊκών δανείων προς νοικοκυριά και επιχειρήσεις και από την άλλη δεν ασκούσε καμία εποπτεία

για τη σωστή διαχείριση από πλευράς των τραπεζών. Με διαβεβαίωση όντας έμπορος από το 1977 ότι δεν είχε ζήσει τέτοιες καταστάσεις στο παρελθόν. Αυτό βέβαια είναι πλέον εμφανές από την εξαθλίωση του μεγαλύτερου ποσοστού των Ελλήνων μικρομεσαίων επιχειρηματιών που δεν είχαν τις λογιστικές και νομικές γνώσεις αλλά ούτε και την οικονομική ευχέρεια ώστε να συμβουλευτούν όσους θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν ώστε να ανταπεξέλθουν στο συστηματικό πόλεμο που υφίσταται η μεσαία τάξη της Πατρίδας μας.

Παρά τους απανωτούς φορολογικούς ελέγχους και τη δυσλειτουργία που προκαλούσαν στη λειτουργία της επιχειρήσεως και μας αποσπούσαν από το φυσικό αντικείμενο της δραστηριότητας μας εμείς συνεχίζαμε να αγωνιζόμαστε και με σκληρή εργασία διατηρούσαμε του τζίρους του πρώτου οκταμήνου του 2011 στα επίπεδα των 316.200,29€ [Σχετ. 37] σε σχέση με τα 312.223,27€ του πρώτου οκτάμηνο 2010 [Σχετ. 38] και παρ' όλο που τα προβλήματα στο εμπόριο είχαν φουντώσει και η αγορά βρισκόταν υπό πλήρη κατάρρευση. Γνωρίζαμε όμως ότι το τελευταίο τετράμηνο του 2011 θα συναντούσαμε και εμείς μεγάλα προβλήματα καθότι καθ' όλη τη διάρκεια του έτους αναλώναμε εμπορεύματα παλαιών χρήσεων. Επιμέναμε λοιπόν και στη Marfin αλλά και στις υπόλοιπες τράπεζες για την υπαγωγή μας στην Υπουργική απόφαση 5198/485 ΦΕΚ 21-5-2010 Τεύχος Δεύτερο που ήταν ακόμη σε ισχύ και που θα μας έδινε τη δυνατότητα να κάνουμε νέες αγορές εμπορευμάτων ώστε να συνεχίσουμε την επιχειρηματική μας δραστηριότητα. Και αυτό διότι σε καθημερινή βάση ακούγαμε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τους αρμόδιους Υπουργούς να μιλάνε για στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Έτσι λοιπόν στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου 2011 καταθέσαμε για τελευταία φορά αιτήσεις για την υπαγωγή μας και στις τέσσερις συνεργαζόμενες με εμάς τράπεζες αφού όπως προείπαμε η Υπουργική απόφαση μας έδινε αυτό το δικαίωμα. Στην Marfin συγκεκριμένα καταθέσαμε την 13-7-2011 την υπεύθυνη δήλωση [Σχετ. 39] που απαιτούσε το πρόγραμμα μαζί με όλα τα υπόλοιπα απαιτούμενα από την Υπουργική απόφαση έγγραφα όπως και το προτιμολόγιο με αριθμό ΠΑΡ-00017 [Σχετ. 40] καθαρής αξίας 93.350,80 € της εταιρείας

Silver Sports Company S.A. που ήταν ο βασικός προμηθευτής μας και την προηγούμενη χρονιά με αγορές 114.831,21 € [Σχετ. 41]. Κατά την καταχώριση της αίτησης από τον τραπεζικό σύμβουλο της Marfin Ψιλιώτη Κωνσταντίνο μας ενημέρωσαν ότι εκκρεμούσε η καταβολή των τόκων του δευτέρου τρίμηνου 2011, κάτι το οποίο ήδη γνωρίζαμε, και ότι η εξέταση του αιτήματος μας από το αρμόδιο τμήμα της τράπεζας θα άρχιζε αμέσως μετά από την καταβολή των τόκων. Αφού με τη σειρά μας τους ενημερώσαμε ότι η καταβολή θα γινόταν λίγες μέρες αργότερα όπως καταγράφεται και στην κίνηση του λογαριασμού του Ιουλίου 2011 τους εξηγήσαμε την πραγματική κατάσταση της εταιρείας μας και το πόσο σημαντικό ήταν να εξετασθεί το αίτημα μας αμέσως μετά την καταβολή των τόκων που τελικά έγινε την 21-7-2011 [Σχετ. 42 & 43]. Τους ενημερώσαμε επίσης ότι η μέχρι τότε σταθερότητα της επιχείρησης οφειλόταν καθαρά στο γεγονός ότι αναλώναμε εμπορεύματα προηγούμενων χρήσεων και ότι χωρίς νέες αγορές εμπορευμάτων για τη χειμερινή περίοδο θα ήτο πάρα πολύ δύσκολο να συνεχίσουμε τις καταβολές του δανείου μας που μέχρι τότε τηρούνταν με απόλυτη συνέπεια. Μετά λοιπόν την 21-7-2011 επισκεπτόμασταν το υποκατάστημα της Marfin μέρα παρά μέρα για να δούμε την εξέλιξη του αιτήματος μας αφού χρειαζόταν η έγκριση της Marfin για να προχωρήσει η αίτηση μας στην ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ και η προθεσμία λήξεως της Υπουργικής απόφασης 5198/485 ΦΕΚ 21-5-2010 Τεύχος Δεύτερο πλησίαζε σύμφωνα με το άρθρο 2 σελ 8852 του ΦΕΚ [Σχετ. 29]. Συνεχίζαμε βέβαια να ακούμε καθημερινά πλέον στα μέσα ενημέρωσης για την ανάγκη στήριξης των επιχειρήσεων και για το γεγονός ότι η κυβέρνηση στήριζε τις τράπεζες για να δώσουν ρευστότητα στην πραγματική!!!!!! οικονομία αφού είχαμε σταματήσει ήδη λόγω έλλειψης ρευστότητας τα ταξίδια μας για εισαγωγές από τρίτες χώρες από την 15-5-2011 [Σχετ. 5].

5. Ενώ λοιπόν η Marfin απαξιούσε να μας απαντήσει για το αίτημα που είχαμε υποβάλλει από την 6-7-2011 και που θα εξέταζε από την 21-7-2011 ακούμε στα μέσα ενημέρωσης για ένα νέο πρόγραμμα στήριξης των επιχειρήσεων προκειμένου να

διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας. Έτσι ήμασταν από τους πρώτους που μάθαμε για την Υπουργική απόφαση 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837 18-8-2011 [Σχετ. 44] που δημιουργούσε ένα νέο προσωρινό πλαίσιο στήριξης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα για την διευκόλυνση της πρόσβασης σε χρηματοδότηση κατά τη διάρκεια της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης με την παροχή εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου. Πριν προχωρήσουμε είναι σκόπιμο να επισημάνουμε τη φράση **“επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα”**. Δηλαδή συμπεριλαμβάνει και επιχειρήσεις αλλοδαπών συμφερόντων!!!! Άρα ο Έλληνας πολίτης χρηματοδοτεί τις αλλοδαπές επιχειρήσεις και είναι σκόπιμο εδώ να αναφέρω το άρθρο 3 παρ. 8 της συγκεκριμένης απόφασης :”*Το μέγιστο ύψος του δανείου αποτελεί συνάρτηση των οικονομικών μεγεθών της δανειολήπτριας επιχείρησης και δεν υπερβαίνει το ετήσιο μισθολογικό της κόστος για το 2010. Σε αυτό περιλαμβάνεται κάθε είδους παροχή προς τους εργαζόμενους, δηλαδή μισθοί και ασφαλιστικές εισφορές. Στους μισθωτούς συγκαταλέγονται και όσοι παρέχουν υπηρεσίες στο πλαίσιο συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Σε περίπτωση που οι δανειολήπτριες επιχειρήσεις συστάθηκαν την ή μετά την 1-1-2010 και μέχρι την δημοσίευση της παρούσης, το μέγιστο ύψος του δανείου δεν υπερβαίνει το μισθολογικό κόστος που εκτιμάται για τα δύο πρώτα έτη λειτουργίας”*.

Με τη νέα Υπουργική απόφαση στα χέρια απευθυνθήκαμε άμεσα σε όλες τις τράπεζες με τις οποίες συνεργαζόμασταν, και στις οποίες είχαμε καταθέσει αιτήσεις λίγες μέρες πριν για την “Γ φάση” της ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ.

Η πίεση που επί δεκατέσσερις μήνες ασκούσαμε προς τις συνεργαζόμενες τράπεζες από τον Ιούνιο του 2010 οπότε και είχαμε μάθει για την “Γ φάση” της ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ αυξήθηκε πλέον σε πολύ μεγάλο βαθμό απαιτώντας την υπαγωγή σε ένα αν όχι και στα δύο ανωτέρω προγράμματα στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Υπαγωγή που θα μας έδινε την δυνατότητα να συνεχίσουμε την ανοδική πορεία της επιχείρησης συντηρώντας τις θέσεις εργασίας του προσωπικού αλλά θα απελευθέρωνε και τις εγγυήσεις των

συνταξιοδοτικών προγραμμάτων των παιδιών του πρώην συνεταιίρου του δεύτερου εξ ημών, τρίτου εξ ημών Σταύρου Βολυράκη αλλά και του πατρός του πρώτου εξ ημών Σαρρή Εμμανουήλ του Γεωργίου συνολικού ύψους 65.000,00€. Εγγυήσεις που είχαν καταβληθεί ως έσχατη λύση ώστε να έχουμε χαμηλά!! επιτόκια στα δύο τελευταία εισαγωγικά όρια της επιχείρησης που ξεκίνησαν τον Απρίλιο του 2009 40.000,00€ με επιτόκιο 3,91% πλέον της εισφοράς του Ν.128/1975 (0,60%) [Σχετ. 45] και τον Οκτώβριο του 2009 25.000,00€ με επιτόκιο 2,95% πλέον της εισφοράς του Ν.128/1975 (0,60%) [Σχετ. 46] αντίστοιχα. Κάτι που αποδεικνύει πέρα από κάθε αμφιβολία την απόλυτη εντιμότητα μας και την πίστη μας για την συνέχιση της ανοδικής πορείας της επιχείρησης μας αφού οι εγγυήσεις αυτές δόθηκαν όταν ήδη είχαμε τα ανοικτά και χωρίς εξασφαλίσεις όρια των τραπεζών. Παράλληλα βέβαια θα μας αποδέσμευε από τα τοκογλυφικά επιτόκια της τάξεως του 10% που όλες οι συνεργαζόμενες τράπεζες μας είχαν επιβάλλει.

Για να γίνει κατανοητή η διαφορά των επιτοκίων αρκεί μόνο η σύγκριση των ποσών που πληρώναμε στο ένα και μοναδικό δανειακό επιδοτούμενο πρόγραμμα (ΤΕΜΠΜΕ Β φάση των 41.000,00€) που συμμετείχαμε σε σχέση με τα ανοικτά κεφάλαια κίνησης ήταν τεράστια. Για κεφάλαια 12.500,00€ στη μια περίπτωση οι τόκοι ήταν 1.115,94€ [Σχετ. 47] και στην άλλη 3.908,79€ [Σχετ. 48]. Οι ήδη μεγάλες ζημιές μας που προανέφερα όλο αυτό το διάστημα που λαμβάναμε μόνο προφορικές αρνητικές απαντήσεις στις αιτήσεις μας για συμμετοχή σε αυτά τα προγράμματα επιβαρυνόντουσαν και από τις διαφορές των επιτοκίων που παρανόμως μας είχαν επιβάλει οι τράπεζες αρνούμενες να προχωρήσουν τη συμμετοχή μας στα επιδοτούμενα προγράμματα.

Οι απαντήσεις από την πλευρά των τραπεζών και στη συγκεκριμένη περίπτωση της Marfin ήταν και πάντα ίδιες και πάντα ανεπίσημα (off the record) ότι τα αιτήματα δεν προωθούνται διότι το κράτος είναι Αφερέγγυο!!!!.

Αυτό βέβαια ήταν και το παράλογο στην όλη υπόθεση. Η Marfin προτιμούσε να έχει το ρίσκο του ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού ύψους 29.791,52€ όπως καταγράφεται στο ισοζύγιο της 31-8-2011

[Σχετ. 37]. Συγκεκριμένα στο λογαριασμό 52 τράπεζες – βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις αναφέρονται υποχρεώσεις 194.060,53€ αφαιρουμένων των 65.000,00€ εγγυήσεων του πατρός μου και του πρώην συνεταίρου μου που προανέφερα και αφαιρουμένων των 20.500,01€ υπολοίπου των εγγυήσεων της TEMΠΙΜΕ ΑΕ Β φάσης [Σχετ. 49] παρέμενε υπόλοιπο υποχρεώσεων 108.560,52€. Εκ των οποίων τα 29.791,52€ στην Marfin. Δηλαδή προτιμούσε να έχει την προσωπική μας εγγύηση αντί για την εγγύηση του Κράτους. Ενώ γνώριζε ότι δεν έχω περιουσιακά στοιχεία καθ' ότι τους είχα προσκομίσει το Ε9 από ενάρξεις των δανειακών συμβάσεων με θεωρούσαν πιο φερέγγυο από ότι το Κράτος!!!!.

Το παράλογο ρίσκο της Marfin αλλά και η επιτακτική ανάγκη μας για εξεύρεση κεφαλαίων για αγορά εμπορευμάτων δεν μου επέτρεπαν πλέον να προσπερνάω τα γεγονότα.

Είχα αρχίσει να προβληματίζομαι πολύ έντονα τόσο με τις απαντήσεις που λάμβανα όσο και για τη διατύπωση των νόμων, ειδικά με αφορμή την τελευταία αυτή απόφαση, 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837 18-8/2011. Και επαναλαμβάνω το δεύτερο μισό του άρθρου 3 παρ. 8 της παραπάνω απόφασης :

<<Στους μισθωτούς συγκαταλέγονται και όσοι παρέχουν υπηρεσίες στο πλαίσιο συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Σε περίπτωση που οι δανειολήπτριες επιχειρήσεις συστάθηκαν την ή μετά την 1-1-2010 και μέχρι την δημοσίευση της παρούσης, το μέγιστο ύψος του δανείου δεν υπερβαίνει το μισθολογικό κόστος που εκτιμάται για τα δύο πρώτα έτη λειτουργίας>>.

Δηλαδή ο νομοθέτης εξίσωνε την εταιρεία μας που είχε ολοσχερώς εξοφλήσει 188.354,62€ που προερχόταν από μισθωτή εργασία (μικτές αποδοχές) αορίστου χρόνου, με εταιρείες συμπεριλαμβανομένου και αλλοδαπών συμφερόντων όπως ήδη προείπαμε που απασχολούσαν προσωπικό με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και ακόμα χειρότερα με εταιρείες αλλοδαπών συμφερόντων που ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ να απασχολήσουν προσωπικό και μάλιστα με πρόβλεψη κόστους!!!.

Όπως προείπα όμως είχα αποφασίσει να μην το προσπεράσω και έτσι η πίεση μου πλέον προς την καθ' ης εντάθηκε σε βαθμό σχεδόν ρήξης.

Ενημέρωνα λοιπόν σε καθημερινή βάση τον διευθυντή του υποκαταστήματος της Marfin Παναγιωτόπουλο Νικόλαο αλλά και τον τραπεζικό σύμβουλο Ψιλιώτη Κωνσταντίνο ότι μακροπρόθεσμα δεν θα ήμουν σε θέση να πληρώνω τις υποχρεώσεις μου αν δε λάμβανα τις ενισχύσεις που δικαιούμουν και που η κυβέρνηση είχε προβλέψει για εταιρείες όπως και η δική μας που τόσα χρόνια ήταν απολύτως συνεπής και με μεγάλη αυξητική πορεία. Και που επιπλέον είχε δώσει τις εγγυήσεις στις τράπεζες για να το πράξουν. Όμως σε κάθε προσπάθεια συναντούσα την προφορική άρνηση των εκπροσώπων της Marfin που μου έλεγαν ότι οι Τράπεζες δεν υποχρεούνται να απαντούν γραπτώς στα αιτήματα των πελατών τους.

Αυτό με έκανε να αναζητήσω τον τραπεζικό κώδικα δεοντολογίας!!!!!! της ένωσης Ελληνικών τραπεζών όπου στο άρθρο 41 [Σχετ. 50] αναφέρει ότι : <<οι τράπεζες οφείλουν να ενημερώνουν εγγράφως τους συναλλασσόμενους ΕΑΝ το ζητήσουν, για την έγκριση ή απόρριψη αιτήματος τους. Δεν υποχρεούνται όμως να τους γνωστοποιούν τους λόγους της έγκρισης ή απόρριψης και ιδίως τις απόψεις, γνώμες και εκτιμήσεις των υπηρεσιακών τους οργάνων>>. Αν μη τι άλλο αποδεικνυόταν ότι η καθ' ης με την τακτική της της αποφυγής των εγγράφων απαντήσεων στα αιτήματά μας παραβίαζε ευθέως και τον κώδικα δεοντολογίας των τραπεζών, συμπεριφορά που είναι παράνομη.

Ήταν πλέον σαφέστατα προφανές ότι η Marfin όπως και οι υπόλοιπες τράπεζες λειτουργούσαν παντελώς ανεξέλεγκτες **ειδικά** όσον αφορά τους μικρομεσαίους που δεν έχουν την απαιτούμενη γνώση για το τι θα πρέπει να πράξουν σε περίπτωση που αδικούνται αλλά ούτε και την οικονομική ευχέρεια για να απευθυνθούν σε κάποιο εξειδικευμένο δικηγόρο.

Και επιπλέον καμία από τις δύο Υπουργικές αποφάσεις που προανέφερα δεν εξασφάλιζε την αξιοκρατική διαχείριση και την ισονομία στη διανομή των πόρων των ανωτέρω προγραμμάτων.

6. Η ζημιά που είχαμε υποστεί για το 2011 οφειλόταν κατά κύριο λόγο στην παράνομη συμπεριφορά της Marfin να μη μας παρέχει τη στήριξη που οι ανωτέρω Υπουργικές αποφάσεις όριζαν. Αποφάσεις που αφορούσαν την εγγύηση του Κράτους και είχαν σκοπό να λύσουν το πρόβλημα των επιχειρήσεων για αγορά νέων εμπορευμάτων. Στη δική μας περίπτωση λοιπόν η ζημιά από την παράνομη συμπεριφορά της Marfin για το 2011 ανήλθε στο ποσό των 135.838,14€ όπως προκύπτει από τις υποβληθείσες Ε3 δηλώσεις της επιχείρησής μας και τα επίσημα βιβλία και στοιχεία της [Σχετ. 51]. Δηλώσεις οι οποίες έχουν ελεγχθεί διεξοδικά από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Κράτους και τα στοιχεία που αντλούνται αναλύονται ως εξής:

Για το οικονομικό έτος 2007 δηλ χρήση 01-01/31-12-2006 από το αντίστοιχο Ε3 [Σχετ. 52] προέρχονται καθαρές πωλήσεις αγορές εσωτερικού εισαγωγές ή ενδοκοινοτικές εμπορεύματα αρχή έτους εμπορεύματα λήξης έτους φορολογητέα κέρδη.

Για το οικονομικό έτος 2008 δηλ χρήση 01-01/31-12-2007 από το αντίστοιχο Ε3 [Σχετ. 53] προέρχονται καθαρές πωλήσεις αγορές εσωτερικού εμπορεύματα αρχή έτους εμπορεύματα λήξης έτους φορολογητέα κέρδη.

Για το οικονομικό έτος 2009 δηλ χρήση 01-01/31-12-2008 από το αντίστοιχο Ε3 [Σχετ. 54] προέρχονται καθαρές πωλήσεις αγορές εσωτερικού εμπορεύματα αρχή έτους εμπορεύματα λήξης έτους φορολογητέα κέρδη.

Για το οικονομικό έτος 2010 δηλ χρήση 01-01/31-12-2009 από το αντίστοιχο Ε3 [Σχετ. 8] προέρχονται οι καθαρές πωλήσεις (άθροισμα χονδρικών και λιανικών) αγορές εσωτερικού Εισαγωγές ενδοκοινοτικές αποκτήσεις και τα εμπορεύματα αρχής έτους και εμπορεύματα λήξης έτους. Από το αντίστοιχο Ε5 [Σχετ. 8] διότι έγινε η αλλαγή σε Γ' κατηγορίας βιβλία (προαιρετικά) προέρχονται τα Φορολογητέα κέρδη.

Για το οικονομικό έτος 2011 δηλ χρήση 01-01/31-12-2010 από το αντίστοιχο Ε3 [Σχετ. 32] προέρχονται καθαρές πωλήσεις (άθροισμα χονδρικών και λιανικών) αγορές εσωτερικού εισαγωγές ενδοκοινοτικές

αποκτήσεις εμπορεύματα αρχή έτους ισούται με τα εμπορεύματα λήξεως της προηγούμενης χρήσης δηλαδή 270.348,69€ εμπορεύματα λήξης έτους ισούται (με το άθροισμα των αγορές εσωτερικού, εισαγωγές, ενδοκοινοτικές αποκτήσεις πλέον των εμπορευμάτων λήξεως προηγούμενης χρήσεως μείον το κόστος πωληθέντων που ήτο 153.235,96€) με 313.799,78 €. Από το αντίστοιχο Ε5 [Σχετ. 32] διότι είχε γίνει η αλλαγή σε Γ' κατηγορίας βιβλία (προαιρετικά) προέρχονται τα φορολογητέα κέρδη.

Για το οικονομικό έτος 2012 δηλ χρήση 01-01/31-12-2011 από το πρωτοβάθμιο θεωρημένο ισοζύγιο σελ 1 της 31-12-2011 [Σχετ. 55] προέρχονται καθαρές πωλήσεις και την ανάλυση του ισοζυγίου σε τριτοβαθμίους σελ 136 [Σχετ. 56], οι αγορές εσωτερικού εισαγωγές ενδοκοινοτικές αποκτήσεις. Τα εμπορεύματα αρχή έτους ισούται με τα εμπορεύματα λήξεως της προηγούμενης χρήσης δηλαδή 313.799,78€ όπως επαληθεύεται και από το ισοζύγιο τριτοβαθμίων σελ 136 [Σχετ. 56].

Τα εμπορεύματα λήξης έτους 2011 ισούται με το άθροισμα των θεωρημένων απογραφών όλων των καταστημάτων που ήταν ως εξής: κεντρικό Καλλιθέας 22.091,06€ [Σχετ. 57], Υποκατάστημα Ίλιον 14.002,64€ [Σχετ. 58], Υποκατάστημα Καρδίτσας 15.928,62€ [Σχετ. 59], Αποθήκη Ανεμώνων 26 Άλιμος 123.352,31€ [Σχετ. 60], Υποκατάστημα Ελληνικού 13.740,91€ [Σχετ. 61], Υποκατάστημα Περιστερίου 11.102,53€ [Σχετ. 62], Σε παρακαταθήκη στο κατάστημα Empoli Outlet Νέας Ιωνίας 7.504,16 [Σχετ. 63].

Τα φορολογητέα κέρδη προκύπτουν από τον λογαριασμό γενικής εκμετάλλευσης της 31-12-2011 [Σχετ. 64] όπου απλά αντιγράφονται όλα τα επίσημα στοιχεία του θεωρημένου ισοζυγίου και από όπου προκύπτει και το αποτέλεσμα της χρήσης. Και βάσει του λογαριασμού γενικής εκμετάλλευσης υποβάλατε στην εφορεία η φορολογική δήλωση με την οποία γνωστοποιείται το αποτέλεσμα της επιχείρησης στην εφορεία. Κάτι που για μας κατέστη το 2012 ανέφικτο λόγω της πολύ μεγάλης ζημιάς που μας προξένησε η παράνομη συμπεριφορά της Marfin. Δυστυχώς η παράνομη συμπεριφορά της Marfin μας προκάλεσε τόσο μεγάλη ζημιά

που μας οδήγησε ακόμα και σε ρήξη με το λογιστικό γραφείο με το οποίο συνεργαζόμασταν λόγω αδυναμίας πληρωμών.

Από τα στοιχεία αυτά αποδεικνύεται ότι οι αγορές μας μειώθηκαν από το 2009 στο 2010 (πρώτη χρονιά εφαρμογής του προγράμματος) κατά 105.144,26€ και από το 2010 στο 2011 (δεύτερη χρονιά εφαρμογής του προγράμματος) κατά 70.283,46€ [Σχετ. 51]. Ειδικά δε οι αγορές από τρίτες χώρες μειώθηκαν από το 2009 στο 2010 (πρώτη χρονιά εφαρμογής του προγράμματος) κατά 55.323,99€ και από το 2010 στο 2011 (δεύτερη χρονιά εφαρμογής του προγράμματος) κατά 37.037,11€ γεγονός το οποίο οδηγούσε και σε μείωση της ανταγωνιστικότητας μας έναντι των πολυεθνικών που δραστηριοποιούνται στην Πατρίδα μας. Και επιπλέον αναλώσαμε μέσα στο 2011 εμπορεύματα προηγούμενων χρήσεων συνολικού ποσού 106.077,55€ [Σχετ. 51]. Κάτι που γινόταν για πρώτη φορά στην επιχείρηση μας και που από μια πλευρά βοήθησε στη συγκράτηση της πώσης του τζιρού αλλά από την άλλη έριξε κατά πολύ το συντελεστή μικτού μας κέρδους που σε συνδυασμό με την τεράστια μείωση κατά 84,829% των εισαγωγών από τρίτες χώρες μέσα σε μόλις δύο χρόνια. Και αυτή η έλλειψη εμπορευμάτων μας οδήγησε όπως προείπα στην τραγική για την επιχείρηση μας ζημιά των 135.838,14€ για το 2011 [Σχετ. 51] και που είναι αποτέλεσμα της παράνομης λειτουργίας των τραπεζών και στη συγκεκριμένη περίπτωση της Marfin. Απόρροια αυτής της ζημιάς ήταν η μεγάλη καθυστέρηση της εξυπηρέτησης των δανείων μας που είχε αρχίσει από τον Οκτώβριο του 2011. Από τις αρχές όμως του 2012 αδυνατούσαμε να καταβάλουμε και ενοίκια-μισθούς γεγονός που μας ανάγκασε να κλείσουμε τα τρία από τα έξι καταστήματα έως τώρα.

Στο διάστημα που μεσολάβησε δεχόμουν κάποια τηλέφωνα από το υποκατάστημα της Marfin Καλλιθέας αλλά και από τις υπόλοιπες τράπεζες προς ενημέρωση της καθυστέρησης εξυπηρέτησης των δανείων μας που πλέον μεγάλωνε εξαιτίας της παράνομης συμπεριφοράς τους.

Κατά την διάρκεια του Ιανουαρίου 2012 που αναζητούσα περαιτέρω στοιχεία δεχόμουν κατά διαστήματα τηλεφωνικές οχλήσεις από υπαλλήλους των κεντρικών γραφείων της Marfin που με πίεζαν για την

καταβολή των δύο καθυστερούμενων δόσεων και στα στοιχεία που τους παρέθετα έκαναν ότι δεν καταλάβαιναν ή μου ανταπαντούσαν με αοριστολογίες. Την 27-1-2012 λοιπόν λάβαμε εξώδικα από το δικηγορικό γραφείο του κυρίου Σταματελάτου Ανδρέα νομικού εκπροσώπου της Marfin που ένα αφορούσε την επιχείρησή μας [Σχετ. 65] και άλλο απευθυνόταν σε εμάς ως φυσικά πρόσωπα [Σχετ. 66]. Και το ίδιο περίπου χρονικό διάστημα δέχτηκε ο δεύτερος εξ ημών και τηλεφώνημα από το δικηγορικό γραφείο του κυρίου Σταματελάτου και συγκεκριμένα από τη συνεργάτιδα του κυρία Ντελή Μαρία. Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας μας και αφού της εξήγησα τι είχε συμβεί μου ζήτησε να κλείσω το τηλέφωνο και να επισκεφτώ άμεσα το υποκατάστημα της Marfin Καλλιθέας από όπου θα έπρεπε να την καλέσω για να μιλήσει με το διευθυντή του υποκαταστήματος Παναγιωτόπουλο Νικόλαο. Πράγματι ήμουν εκεί μετά από δέκα λεπτά και λόγω της απουσίας του διευθυντή του υποκαταστήματος της Marfin η συνεργάτης του δικηγορικού γραφείου κυρία Ντελή Μαρία συνομίλησε με την υποδιευθύντρια. Από τα λεγόμενα της υποδιευθύντριας κατάλαβα με απόλυτη σιγουριά ότι η κυρία Ντελή δεν γνώριζε τις λεπτομέρειες της υποθέσεώς μου και ότι η τράπεζα ή θα έπρεπε να εγκρίνει τα αιτήματά μου ή να μου απαντήσει γραπτώς.

Τέλος η καθ' ης ζήτησε και εξεδώθη η ανακοπτομένη διαταγή πληρωμής με την οποία ζητά να της καταβάλουμε το υπόλοιπο του κλεισθέντος αλληλοχρέου λογαριασμού, το οποίο αδυνατούμε να πληρώσουμε λόγω οικονομικής μας ασφυξίας την οποία όμως δημιούργησε η καθ' ης με την παράνομη συμπεριφοράς της να μην εγκρίνει τα αιτήματά μας και να μην μας εντάσσει στα ειδικά προγράμματα ενισχύσεως της επιχειρηματικότητας, το οποίο εάν είχε πράξει όπως έπρεπε ή τουλάχιστον μας είχε απαντήσει εγγράφως όπως ήταν υποχρεωμένη στα συνεχή αιτήματά μας θα είχε διασωθεί η επιχείρησή μας και φυσικά θα ήταν σε θέση να πληρώσει τις όποιες οφειλές της.

7. Το πόσο παράνομη και καταχρηστική ήταν η συμπεριφορά της καθ' ης και πόσο αστήρικτος ο ισχυρισμός των αρμοδίων υπαλλήλων της

ότι δεν εφαρμόζαν τις υπουργικές αποφάσεις χρηματοδοτήσεως των επιχειρήσεων διότι το κράτος ήταν αφερέγγυο αποδεικνύεται από τα παρακάτω. Το Ελληνικό κράτος μπορεί να ήταν αφερέγγυο προς τους Έλληνες πολίτες και τους Έλληνες επιχειρηματίες αλλά προς τον τραπεζικό τομέα απεδείχθη φερέγγυο σε υπερθετικό βαθμό. Πλέον συγκεκριμένα : Την ίδια χρονική περίοδο τον Σεπτέμβριο 2011 (λόγω της ΠΝΠ που καταχωρήθηκε στο ΦΕΚ 203 τεύχος Α την 14-9-2011) [Σχετ. 67] συζητιόταν έντονα το θέμα των εγγυήσεων που είχαν λάβει οι τράπεζες, **χωρίς όμως κανείς να αναφέρει το ακριβές ύψος τους ή το σκοπό που είχαν παραχωρηθεί αυτές οι εγγυήσεις**. Είχα αρχίσει λοιπόν να παρακολουθώ τις συνεδριάσεις της Βουλής των Ελλήνων και ειδικά αυτές που είχαν να κάνουν με θέματα χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα. Έτσι στη συνεδρίαση της Βουλής την 30-11-2011 άκουσα τον Κεφαλογιάννη [video 8 – εντός usb stick] να αναφέρει το ποσόν των εγγυήσεων και δεν πίστευα στα αυτιά μου. Ανέφερε το ποσόν των 155.000.000.000 € (155 Δισεκατομμύρια ευρώ) χωρίς όμως να εξηγήσει τίποτα παραπάνω.

Και άρχισα πλέον να αναζητώ τα ΦΕΚ με τις συγκεκριμένες εγγυήσεις που μέχρι τότε κανείς δεν είχε αναφέρει. Μετά από επίπονη προσπάθεια κατάφερα να εντοπίσω τα συγκεκριμένα ΦΕΚ όπου πλέον ήταν ξεκάθαρο ότι οι τράπεζες λάμβαναν συνεχώς κρατικές εγγυήσεις με την μορφή τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου.

Εγγυήσεις που ήταν **επιπλέον** από την εγγύηση που παρείχε η ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ για την πρώτη Υπουργική απόφαση που προανέφερα (5198/485 ΦΕΚ 21-5-2010 Τεύχος Δεύτερο) και επιπλέον από την εγγύηση που παρείχε το Ελληνικό Δημόσιο για την εφαρμογή της Υπουργική απόφασης του Αυγούστου 2011 που είχε σχέση με τη στήριξη των επιχειρήσεων σε σχέση με το μισθολογικό τους κόστος.

Η αναζήτηση όμως αποδείχτηκε εξαιρετικά δύσκολη διότι κανείς δεν μίλαγε για το θέμα των τραπεζών. Ούτε από τα μέσα ενημέρωσης αλλά ούτε και από τα προσωπικά ιστολόγια μπορούσες να βρεις κάποια χρήσιμη πληροφορία. Έτσι η αναζήτηση μου διήρκεσε περίπου ένα μήνα και ολοκληρώθηκε στο τέλος Δεκεμβρίου του 2011.

Στο τέλος λοιπόν του Δεκεμβρίου του 2011 οι τράπεζες είχαν λάβει συνολικά 163.000.000.000,00€ εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου και 5.000.000.000,00€ μετρητά. Αυτό όμως που ήταν το σημαντικό είναι ότι το μεγαλύτερο μέρος των εγγυήσεων συνολικού ποσού 93.000.000.000,00€ είχαν ως αποκλειστικό σκοπό τη χρήση του προϊόντος της ρευστοποίησης των τίτλων (δηλαδή τα μετρητά που λάμβαναν οι τράπεζες από την ΕΚΤ με πολύ χαμηλά επιτόκια) για ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΔΑΝΕΙΩΝ στεγαστικών και προς ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους σύμφωνα με το Ν.3723/9-12-2008 και τις επεκτάσεις του σύμφωνα με τους Ν.3845/2010 – Ν.3872/2010 και τον Ν.3965/2011.

Τα 93 Δισεκατομμύρια καταγράφονται στα ΦΕΚ που ακολουθούν τα οποία αναφέρουν και το σκοπό που προαναφέραμε.

Ν.3723 9-12-2008 ΦΕΚ 250 τεύχος Πρώτο άρθρο 2 παρ.1 και άρθρο 4 αναφέρουν το ύψος των εγγυήσεων στα 23.000.000.000 € (23 Δισεκατομμύρια ευρώ) [Σχετ. 68].

Ν.3845 6-5-2010 ΦΕΚ 65 τεύχος Πρώτο άρθρο 4 παρ.8 αναφέρει ότι το ύψος των εγγυήσεων του Ν.3723 αυξάνονται κατά 15.000.000.000 € (15 Δισεκατομμύρια ευρώ) [Σχετ. 69].

Ν.3872 3-9-2010 ΦΕΚ 148 τεύχος Πρώτο άρθρο 7 αναφέρει ότι το ύψος των εγγυήσεων του Ν.3723 αυξάνονται επιπλέον κατά 25.000.000.000 € (25 Δισεκατομμύρια ευρώ) [Σχετ. 70].

Ν.3965 18-5-2011 ΦΕΚ 113 τεύχος Πρώτο άρθρο 19 παρ.1 αναφέρει ότι το ύψος των εγγυήσεων του Ν.3723 αυξάνονται επιπλέον κατά 30.000.000.000 € (30 Δισεκατομμύρια ευρώ) [Σχετ. 71].

Πέρα όμως από τα 93.000.000.000 € (93 Δισεκατομμύρια) που οι τράπεζες έπρεπε να χρησιμοποιήσουν για ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΔΑΝΕΙΩΝ στεγαστικών και προς ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους είχαν λάβει και επιπλέον εγγυήσεις 70.000.000.000 € (70 Δισεκατομμύρια ευρώ) για τη διατήρηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος .

Το σύνολο των εγγυήσεων αναλύεται ως εξής:

N.3864 21-7-2010 ΦΕΚ 119 τεύχος Πρώτο άρθρο 3 παρ.1 αναφέρει ότι το κεφάλαιο του ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας που ιδρύθηκε με το συγκεκριμένο νόμο και είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού ανέρχεται στα 10.000.000.000 € (10 Δισεκατομμύρια ευρώ) [Σχετ. 72].

Π.Ν.Π 14-9-2011 ΦΕΚ 203 τεύχος Πρώτο άρθρο 1 παρ.1 αναφέρει ότι το προβλεπόμενο στο πρώτο εδάφιο της 2/43219/0025/ 6-5-2011 απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών ποσό εγγυήσεων καθορίζεται σε 30.000.000.000 € (30 Δισεκατομμύρια ευρώ).

N.4031 9-12-2011 ΦΕΚ 256 τεύχος Πρώτο άρθρο 2 αναφέρει ότι οι εγγυήσεις της Π.Ν.Π 14-9-2011 αυξάνονται κατά 30.000.000.000 € (30 Δισεκατομμύρια ευρώ) και ανέρχονται πλέον στο σύνολο των 60.000.000.000 € (60 Δισεκατομμύρια ευρώ) [Σχετ. 73]. Και επιπλέον με το συγκεκριμένο νόμο στο πρώτο άρθρο κυρώνεται και η Π.Ν.Π. της 14-9-2011.

Με αυτά λοιπόν τα 70.000.000.000 € (70 Δισεκατομμύρια ευρώ) το σύνολο των εγγυήσεων έφτασε στα 163.000.000.000,00€ που προαναφέραμε.

(163 Δισεκατομμύρια ευρώ) και μάλιστα στο μεγαλύτερο ποσοστό τους σε ιδιωτικές τράπεζες που η χρηματιστηριακή τους αξία είναι κάτω των 4.000.000.000,00€ (4 Δισεκατομμυρίων ευρώ)

Αφού είχαμε ανακαλύψει τα συγκεκριμένα ΦΕΚ ήταν πλέον σαφέστατο ότι **είχε καταρρεύσει η ψευδής δικαιολογία ότι οι τράπεζες δεν παρέχουν τα προγράμματα στήριξης των επιχειρήσεων εξαιτίας της αφερεγγυότητας!!!! του Κράτους.** Αφού είναι αυτονόητο ότι για να λάβεις μια νέα εγγύηση σίγουρα έχεις ρευστοποιήσει την προηγούμενη. Αλλά αυτό που ήταν αυτονόητο έγινε βεβαιότητα όταν βρήκαμε το ΦΕΚ 2151 τεύχος δεύτερο της 31-12-2010 [Σχετ. 74] όπου μόνο σε μία ημέρα οι τράπεζες είχαν ρευστοποιήσει ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου αξίας 11.997.300.000,00€ και μάλιστα οι συγκεκριμένες Υπουργικές αποφάσεις που έφεραν την υπογραφή του κυρίου Σαχινίδη προέβλεπαν από τη στιγμή της

υπογραφής τους τα εξής ‘‘Το κόστος που θα βαρύνει το δημόσιο σε περίπτωση κατάρτισης της εγγύησης του Δημοσίου θα ανέλθει στο ποσό των 11.997.300.000,00€ πλέον των προβλεπόμενων του οικείου ομολογιακού δανείου τόκων (που είχαν λάβει οι τράπεζες από την ΕΚΤ) και πάσης φύσεως επιβαρύνσεων, το ακριβές ύψος της οποίας δεν μπορεί να υπολογιστεί.’’ Τα ίδια βέβαια ισχύουν για ολόκληρο το ποσό των 93.000.000.000,00€ που έχει εγγυηθεί το Ελληνικό Δημόσιο υπέρ των τραπεζών. Όσο για τα επιπλέον 70.000.000.000,00€ εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ των τραπεζών είχαν προφανέστατα ρευστοποιηθεί εξ ολοκλήρου και μάλιστα τα πρώτα 40.000.000.000,00 € άμεσα από το τότε νεοσύστατο μηχανισμό ELA και από το ANFA που είναι ένας ειδικός λογαριασμός επενδυτικού κεφαλαίου της Τράπεζας της Ελλάδος σύμφωνα με τα αποσπάσματα της ομιλίας του κυρίου Βενιζέλου στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής την 21-11-2011 [video 9 – εντός usb stick]. Και επιπλέον σύμφωνα με τις δηλώσεις του κυρίου Σταϊκούρα την 30-11-2011 [Σχετ. 75] στην ολομέλεια της Βουλής τον Σεπτέμβριο του 2011 ‘‘οι τράπεζες άντλησαν από τον περίφημο ELA περίπου 27 δισεκατομμύρια ανεβάζοντας μέχρι τότε τη συνολική λοιπή χρηματοδότηση από το ευρωσύστημα, δηλαδή από τον ELA και το ANFA, στα 41 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδος’’. Με το δεδομένο, του αφανισμού των μικρομεσαίων και της κάθετης πτώσης σε πωλήσεις κατοικιών είναι πλέον πασιφανές ότι τα 93.000.000.000 € (93 Δισεκατομμύρια) εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου που θα έπρεπε να διατεθούν μετά την ρευστοποίησή τους από τις τράπεζες αποκλειστικά σε νοικοκυριά, μικρομεσαίες επιχειρήσεις και επιχειρήσεις ζωτικής σημασίας να μην ρευστοποιήθηκαν αλλά όμως χρησιμοποιήθηκαν περιέργως από τις τράπεζες και πάντως όχι για το σκοπό για τον οποίο δόθηκαν οι εγγυήσεις αυτές και ότι χρησιμοποιήθηκαν κατά περιέργο τρόπο από τις τράπεζες.

Με όλα λοιπόν τα προαναφερόμενα κατέληξα στο συμπέρασμα ότι οι τράπεζες αποκόμιζαν παράνομα οφέλη αφού χρησιμοποιούσαν την ρευστότητα που άντλησαν από τα 93.000.000.000€ (93 Δισεκατομμύρια)

τουλάχιστον αντίθετα από το σκοπό που προανέφεραν οι συγκεκριμένοι νόμοι. Γιατί αν τα είχαν διαθέσει ως όφειλαν [Σχετ. 76] η κατάσταση της οικονομίας θα ήτο πολύ διαφορετική και δεν θα είχε οδηγηθεί σε εξαθλίωση το μεγαλύτερο ποσοστό των Ελλήνων μικρομεσαίων εμπόρων, επαγγελματιών , και γενικά της μεσαίας τάξης.

8. Πλέον είχα βεβαιωθεί ότι κάτι περίεργο συμβαίνει με τα επιδοτούμενα προγράμματα και τις υποχρεώσεις των τραπεζιτών που είχαν εξ' ολοκλήρου τον έλεγχο τους. Αποφασίσαμε λοιπόν με τον κύριο Θεοδωρίδη Παναγιώτη και τον κύριο Αρβανιτίδη Μιχάλη να επισκεφτούμε τον Άρειο Πάγο την 9/2/2012 ημέρα εκδίκασης της μομφής του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης κύριου Παπαιωάννου κατά των οικονομικών Εισαγγελέων κυρίου Πεπόνη και κυρίου Μουζακίτη όπου αφού πρωτοκολλήσαμε την καταγγελία μας ενημερώσαμε τη γραμματέα της Προέδρου του Αρείου Πάγου ότι θα έπρεπε να την παραδώσει στο συμβούλιο που συνεδρίαζε άμεσα [Σχετ. 77]. Η καταγγελία είχε σχέση με τις εγγυήσεις που είχαν λάβει οι τράπεζες και την παράνομη από πλευράς τους χρήση του προϊόντος της ρευστοποίησης (δηλαδή των χρημάτων που ελάμβαναν από την ΕΚΤ και έπρεπε να δοθούν σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά με ευνοϊκούς όρους όπως σαφέστατα διατύπωναν οι νόμοι τουλάχιστον για τα 93.000.000.000,00€). Αμέσως μετά παραδώσαμε αντίγραφο της καταγγελίας και των πεπραγμένων στους οικονομικούς εισαγγελείς κυρίου Πεπόνη και Μουζακίτη.

Παράλληλα το κοινοποιήσαμε και στους εξής πολιτικούς φορείς.

ΠΑΣΟΚ 11/2/2012 [Σχετ. 78] - ΝΔ 9/2/2012 [Σχετ. 79] - ΛΑΟΣ 10/2/2012 [Σχετ. 80] - ΣΥΡΙΖΑ 10/2/2012 [Σχετ. 81] - ΚΚΕ 10/2/2012 [Σχετ. 82] και επιπλέον στον Πρόεδρο της Βουλής 11/2/2012 [Σχετ. 83] και στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας 11/2/2012 [Σχετ. 84]. Τα πρωτόκολλα γνωστοποίησης της ως άνω καταγγελίας βρίσκονται και στο υπόμνημα που κατέθεσε ο Παναγιώτης Θεοδωρίδης για την προκαταρκτική διερεύνηση πλημμελημάτων ΙΑ2012/5882 κατόπιν παραγγελίας της Εισαγγελέως πρωτοδικών Αθηνών στον Α/Α Σκάρα Αθανάσιου της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Αθηνών.

Στο τρίμηνο που ακολούθησε την καταγγελία της 9/2/2012 κατά περίεργο τρόπο οι οκλήσεις από την Marfin αλλά και από τις υπόλοιπες τράπεζες ήταν σπανιότατες έως μηδενικές. Σε αντίθεση με τα λεγόμενα του κυρίου Βενιζέλου στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής την 21-11-2011 [video 9 – εντός usb stick] **που έλεγε ότι με μία επιστολή του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος έπρεπε οι Τράπεζες να λάβουν ταχύτατα επιπλέον 30 Δις από τα προηγούμενα 30 Δις που είχαν λάβει μόλις δύο μήνες πριν δηλαδή την 14-9-2011** “για να διευκολυνθώ σε όσα θα σας πω στη συνέχεια πρέπει να σας πω ότι δέχτηκα μετά από μακρές συζητήσεις που είχα με το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος έγγραφο του με το οποίο με παρακαλεί για να λειτουργήσει το σύστημα παροχής εγγυήσεων χωρίς προβλήματα και χωρίς καθυστερήσεις επειδή αυτές είναι διαδικασίες οι οποίες γίνονται με πολύ μεγάλη ταχύτητα στο πλαίσιο του Ευρωσυστήματος, όπως είπα προηγουμένως απευθυνόμενος στον κύριο Μαρκάκη να προστεθεί στην ΠΝΠ στον κυρωτικό νόμο άρθρο 2 αναριθμουμένου του άρθρου 2 του νομοσχεδίου σε άρθρο 3 το οποίο άρθρο 2 να λέει τα εξής: **Το προβλεπόμενο στην παράγραφο 1 της ΠΝΠ που κυρώνεται με το άρθρο 1 του νόμου αυτού ποσό αυξάνεται σε 60 Δισεκατομμύρια και αριθμητικώς (60.000.000.000,00€) ευρώ**” η καταγγελία μας στη δικαιοσύνη αλλά και στους πολιτικούς φορείς δεν είχε την ίδια ταχύτατη ανταπόκριση.

Στο διάστημα που ακολούθησε την καταγγελία της 9/2/2012 και μέχρι τον Μάιο του 2012 η επιχείρησή μας ταχύτατα έκλεισε τα πρώτο από τα έξι καταστήματα καθώς η αγορά ταχύτατα βούλιαζε και οι τράπεζες χρησιμοποιούσαν τη ρευστότητα που αντλούσαν όπως εκείνες ήθελαν και όχι όπως οι νόμοι όριζαν. Και λίγο αργότερα έκλεισε επιπλέον δύο καταστήματα. Επενδύσεις που είχαμε πραγματοποιήσει σε πάγια των τριών αυτών καταστημάτων και ήτο άνω των 100.000,00€ από εξ ολοκλήρου ίδια κεφάλαια χάθηκαν μέσα σε μόλις ένα τετράμηνο διότι η Marfin και οι υπόλοιπες τράπεζες διαχειρίζονταν το

Δημόσιο χρήμα χωρίς κανέναν δημόσιο έλεγχο και επιπλέον από τη βραδύτατη αντίδραση για ένα τόσο σημαντικό θέμα τόσο των πολιτικών όσο και των δικαστικών.

Την ίδια χρονική περίοδο ο Αντώνης Σαμαράς έδινε ανέξοδες για τον ίδιο ομιλίες όπως αυτή στο Λαύριο την 01-05-2012 όπου έλεγε “απευθύνομαι σε όλους εκείνους τους μικρομεσαίους που έχασαν τις δουλειές τους που έβαλαν λουκέτο που αναγκάστηκαν να διώξουν τα άτομα που είχαν στη δούλεψη τους που τώρα βλέπουν τον ίδιο τον εαυτό τους να είναι άνεργοι θα τους στηρίξουμε για να ξαναστήσουν τις δουλειές τους για να δημιουργήσουν και πάλι θέσεις απασχόλησης για να ξανά σταθούν στα πόδια τους. Απευθύνομαι στους νοικοκύρηδες που βρίσκονται σε απόγνωση θα ξαναγίνουν νοικοκύρηδες. Απευθύνομαι στη μεσαία τάξη που γουάτισε, θα ξανασηκωθεί όρθια. Δεν μπορείς να καταπολεμήσεις την ανεργία αν δεν ορθοποδήσει η μεσαία τάξη. Γιατί η μεσαία τάξη είναι που δημιουργεί τις περισσότερες θέσεις απασχόλησης. Αν λοιπόν χρησιμοποιήσουμε τα δύο επόμενα χρόνια, πάρτε το παράδειγμα, από τα δεκατέσσερα δισεκατομμύρια που κοιμούνται του ΕΣΠΑ, τα ξέχασε η κυβέρνηση να κοιμούνται στην Ευρώπη και δεν έχουν έρθει ακόμα μέσα. Αν τα επόμενα δύο χρόνια χρησιμοποιήσουμε μόνο τα μισά, και δε μιλάω τίποτα άλλο, μόνο αυτό να γινότανε θα δημιουργούσαμε ένα πρόσθετο ΑΕΠ της τάξης των δεκαπέντε δισεκατομμυρίων ευρώ τουλάχιστον. Αυτό ισοδυναμεί με επτά μονάδες ΑΕΠ, δηλαδή θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας ή να διασώσουμε εκείνες τις θέσεις που κινδυνεύουν να χαθούν και μιλάω για πάνω από τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας” [video 10 – εντός usb stick].

Ακούγοντας λοιπόν τον υποψήφιο Πρωθυπουργό της Πατρίδας μας να αναφέρει συγκεκριμένα ποσά και θέσεις εργασίας άρχισα να αναρωτιέμαι το προφανές,,: πόσο δηλαδή επιδοτείται η κάθε θέση εργασίας κατ' έτος, που μια επιχείρηση δημιουργεί. Με απλή διαίρεση των επτά δισεκατομμυρίων ευρώ (7.000.000.000,00€) του ΕΣΠΑ προς τις

τριακόσιες χιλιάδες (300.000) θέσεις εργασίας προέκυπτε επιδότηση 23.333,33€. Και επιπλέον ο Αντώνης Σαμαράς μίλαγε για πρόσθετο διπλάσιο ΑΕΠ στη διετία όταν η επιχείρηση μας που είχε δημιουργήσει έντεκα θέσεις εργασίας δεν είχε απλώς διπλασιάσει αλλά σχεδόν δωδεκαπλασιάσει τους τζίρους της την εποχή που η καθ' ης αρνούνταν δολίως να μας εντάξει στα επιδοτούμενα προγράμματα. Κάτω από το βάρος τεράστιας ψυχολογικής πίεσης, που η καθ' ης μας είχε προξενήσει κατά παράβαση του άρθρο 7 παρ. 2 του Συντάγματος, άρχισα να αναζητώ στο διαδίκτυο νομικές πληροφορίες σχετικές με την λειτουργία του τραπεζικού συστήματος και των πιστοληπτικών κριτηρίων.

Αντί πληροφοριών ανακάλυψα εκατοντάδες ΦΕΚ που αποδεικνύουν το δόλο της καθ' ης αλλά και των υπολοίπων συνεργαζόμενων με μας τράπεζες. Ενδεικτικά παραθέτω ένα ΦΕΚ κατ' έτος που αποδεικνύει ότι τα επιδοτούμενα προγράμματα λειτουργούσαν όλα αυτά τα χρόνια παράνομα και μόνο εις όφελος των ημέτερων. Διότι όπως προκύπτει οι επιδοτήσεις που ελάμβαναν ήταν κατά παράβαση των προϋποθέσεων του άρθρου 5§9 του ν.3299/2004 που έθετε τους κανόνες για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας συνδεδεμένες και με το μισθολογικό κόστος για τα δύο πρώτα έτη της απασχόλησης. Γεγονός που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις επενδύσεις!!!, που οι εκάστοτε κρατικοί παράγοντες υπέγραψαν, αφού είτε ΔΕΝ δημιουργούνταν καμία νέα θέση απασχόλησης είτε δημιουργούνταν κυρίως μια – δύο θέσεις απασχόλησης με δυσανάλογα όμως ποσά επιδοτήσεων.

A. Έτος 2007

Στο ΦΕΚ 1626/B/17-08-2007 [Σχετ. 85] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, της Γενικής Γραμματέας Περιφέρειας Αγγέλα Αβούρη, (α.α. 11) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί τρεις (3) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 282.000,00€ **(ήτοι 94.000,00€ ανά θέση εργασίας)** και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 204.706,00€ - (α.α. 12) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 92.700,00€** και επιπλέον λαμβάνει

δάνειο 61.800,00€ - (α.α. 13) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 85.500,00€** και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 57.000,00€.

Β. Έτος 2008

Στο **ΦΕΚ 792/Β/06-05-2008** [Σχετ. 86] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ιωάννη Αμαργιανιτάκη, (α.α. 8) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί έξι (6) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 510.000,00€ (**ήτοι 85.000,00€ ανά θέση εργασίας**) - (α.α. 9) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 249.600,00€** - (α.α. 10) με την οποία επιχείρηση που **δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 299.200,00€.**

Γ. Έτος 2009

Στο **ΦΕΚ 829/Β/05-05-2009** [Σχετ. 87] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών Ιωάννη Παπαθανασίου, (α.α. 6) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί τρεις (3) θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 4.021.500,00€ (**ήτοι 1.340.500,00€ ανά θέση εργασίας**) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 2.106.500,00€ - (α.α. 8) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 237.600,00€** - (α.α. 9) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 491.830,00€.**

Δ. Έτος 2010

Στο **ΦΕΚ 1469/Β/06-09-2010** [Σχετ. 88] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Φώτη Χατζημικάλη, (α.α. 6) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί δύο (2) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 672.000,00€ (**ήτοι 336.000,00€ ανά θέση εργασίας**) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 168.000,00€ - (α.α. 7) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 339.482,60€** - (α.α. 8) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 850.578,52€.**

Ε. Έτος 2011

Στο ΦΕΚ 2074/Β/19-09-2011 [Σχετ. 89] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας Αθανάσιου Μωραΐτη, (α.α. 1) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 216.054,00€** - (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που **δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 1.850.600,00€** - (α.α. 3) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί σαράντα πέντε νέες (45) θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 5.525.000,00€ **(ήτοι 122.777,80€ ανά θέση εργασίας)** - (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που **δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 875.600,00€.**

Ε. Έτος 2012

Στο ΦΕΚ 709/Β/12-03-2012 [Σχετ. 90] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Περιφερειάρχη Γεώργιου Δάκη, (α.α. 3) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί έξι (6) θέσεις απασχόλησης και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 731.657,78€ **(ήτοι 121.942,96€ ανά θέση εργασίας)** - (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που **δεν έχει ως όρο τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης επιδοτείται με 265.267,87€** - (α.α. 5) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί επτά (7) νέες θέσεις απασχόλησης που αντιστοιχούν σε (5) Ετήσιες Μονάδες Εργασίας και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 470.770,04€ **(ήτοι 94.154,01€ ανά θέση εργασίας)** - (α.α. 6) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης που αντιστοιχεί σε (0,5) Ετήσιες Μονάδες Εργασίας και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 690.000,00€ **(ήτοι 1.380.000,00€ ανά θέση εργασίας).**

Στο σύνολο των δέκα εννιά αποφάσεων των προαναφερθέντων ΦΕΚ **προέκυπτε μέσος όρος επιδότησης 250.088,68€** ανά θέση εργασίας. **Η επιχείρησή μας που είχε δημιουργήσει έντεκα θέσεις εργασίας καταστράφηκε εξ αιτίας την παράνομης και δόλιας συμπεριφοράς της καθ' ης** που με επαίσχυντα ψέματα ηρνείτο την υπαγωγή μας στα προγράμματα στήριξης των επιχειρήσεων επί δεκαπέντε μήνες όταν κάποιοι άλλοι πιο ίσοι από εμάς επιχειρηματίες λάμβαναν επιδοτήσεις

ανά θέση εργασίας 10,718 φορές μεγαλύτερες από τον μέσο όρο των 23.333,33€ της εξαγγελίας του υποψήφιου Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά.

Και όλα αυτά αφορούν μόνο ένα μικρό μέρος του προβλήματος που όλοι οι Έλληνες βιώνουν σήμερα. Διότι δεν κατέστη εφικτό παρ' όλη την επίπονη και χρονοβόρα έρευνα να αντλήσω περαιτέρω στοιχεία για το πόσα από τα Δημόσια χρήματα κατασπαταλήθηκαν από την καθ' ης και τις υπόλοιπες τράπεζες, όσον αφορά τα υπόλοιπα προγράμματα στήριξης, εις βάρος των υγιών Ελληνικών επιχειρήσεων όπως η δική μας και προς όφελος «ημετέρων επιχειρηματιών» που πλούτισαν χωρίς να έχουν μοκθήσει και έβγαλαν τα χρήματα στο εξωτερικό. Εναπόκειται πλέον μόνο στη Δικαστική εξουσία να απαιτήσει από την καθ' ης, αλλά και από όλο το τραπεζικό τομέα, έλεγχο για το τελευταίο ευρώ Δημοσίου χρήματος, που βαρύνει σήμερα και τον τελευταίο Έλληνα πολίτη μέσω της αύξησης των έμμεσων φόρων.

Λίγες μέρες πριν τις δηλώσεις του Αντώνη Σαμαρά στο Λαύριο την 01-05-2012 οι τράπεζες είχαν λάβει επιπλέον, τόσο από την εγγύηση που παρείχε προς στις τράπεζες το ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ με την Υπουργική απόφαση 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010 (βλ. ανωτέρω §15) που αφορούσε την στήριξη, των επιχειρήσεων για αγορά εμπορευμάτων όσο και από την εγγύηση που παρείχε προς στις τράπεζες το Ελληνικό Δημόσιο με την Υπουργική απόφαση 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837/Β/18.08.2011 (βλ. ανωτέρω §32) για την διευκόλυνση της πρόσβασης των επιχειρήσεων σε χρηματοδότηση, **εβδομήντα δισεκατομμύρια ευρώ (70.000.000.000,00€) ενισχύσεων, ανεβάζοντας το σύνολο των ενισχύσεων στα 233.000.000.000 € (233 Δισεκατομμύρια ευρώ).** Και αυτά σε διάστημα μόλις σαράντα ημερών με τον Ν.4056 12-3-2011 ΦΕΚ 52 τεύχος Πρώτο άρθρο 21 που αναφέρει ότι οι εγγυήσεις του Ν.4031/2011 με τον οποίο οι τράπεζες είχαν λάβει 60.000.000.000 € (60 Δισεκατομμύρια ευρώ) αυξάνονται κατά 50% [Σχετ. 91]. Δηλαδή οι τράπεζες λάμβαναν επιπλέον 30.000.000.000 € (30 Δισεκατομμύρια ευρώ) και με την Π.Ν.Π 19-4-

2012 ΦΕΚ 94 τεύχος Πρώτο άρθρο 1 παρ.1 αναφέρει ότι οι εγγυήσεις του Ν.3864/2010 αυξάνονται κατά 40.000.000.000 € (40 Δισεκατομμύρια ευρώ) και ανέρχονται πλέον στο σύνολο των 50.000.000.000 € (50 Δισεκατομμύρια ευρώ) [Σχετ. 92]. Σημειώνεται ότι η Π.Ν.Π της 19-4-2012 ΦΕΚ 94 κυρώθηκε με τον ν.4079/2012 πέντε μήνες αργότερα [Σχετ. 93].

Εν όψει των παραπάνω και της παράνομης συμπεριφοράς της Marfin και προς απόδειξη του παράνομου τρόπου που λειτουργούσε σε βάρος της χώρας και των Ελλήνων όλος ο Τραπεζικός τομέας μηδέ της Τράπεζας της Ελλάδος εξαιρουμένης με την ανοχή ή την παράλειψη εφαρμογής των νόμων από την κυβέρνηση **την 5/6/2012 ενημερώσαμε την Εισαγγελία Πλημμελειοδικών με την γνωστοποίηση-καταγγελία (αρ, πρωτ. 39867-5/6/2012) όπου καταγράψαμε όλα τις ανωτέρω παράνομες πρακτικές που μας οδηγούσαν σε αδυναμία πληρωμών [Σχετ. 94]. Την ίδια γνωστοποίηση-καταγγελία πρωτοκολλήσαμε λίγες μέρες αργότερα την 26/6/2012 στο ΣΔΟΕ με το (αρ, πρωτ. 254-26/6/2012) [Σχετ. 94].**

Στο μεσοδιάστημα και συγκεκριμένα την 12-06-2012 ενημερωθήκαμε τηλεφωνικά για πρώτη φορά από τον Α/Α της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Αθηνών Σκάρα Αθανάσιο, που προανέφερα, για την προκαταρκτική διερεύνηση πλημμελημάτων ΑΒΜ: ΙΑ2012/5882 με βάση την από 22-02-2012 παραγγελία της Προϊσταμένης Εισαγγελέως πρωτοδικών Αθηνών. Επί τη βάση της από 09-02-2012 [Σχετ. 77] καταγγελίας μας που είχε διαβιβαστεί από τον Άρειο Πάγο στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, η οποία και διέταξε **προανάκριση για τη διερεύνηση Πλημμελημάτων!!!. Τούτο διαπιστώσαμε την 25-06-2012 με τη γραπτή κλήση μάρτυρα 3021/8/1148-β' [Σχετ. 95] δια της οποίας** ζητούσε από εμάς τους απλούς πολίτες αν έχουμε περαιτέρω στοιχεία για να καταθέσουμε.

Την επομένη 13/6/2012 της τηλεφωνικής μας ενημέρωσης από τον Α/Α της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Αθηνών Σκάρα Αθανάσιο ξανά πρωτοκολλήσαμε την καταγγελία και πάλι στους εξής πολιτικούς φορείς:

ΠΑΣΟΚ 13-06-2012 [Σχετ. 96], ΝΔ 13-06-2012 [Σχετ. 97], ΛΑΟΣ 13-06-2012 [Σχετ. 98], ΣΥΡΙΖΑ 13-06-2012 [Σχετ. 99], ΚΚΕ 13-06-2012 [Σχετ. 100]. Την καταγγελία επίσης πρωτοκολλήσαμε στα γραφεία του Προέδρου της Βουλής την 13-06-2012 [Σχετ. 101], του Προέδρου της Δημοκρατίας την 13-06-2012 [Σχετ. 102], και του Πρωθυπουργού την 13-06-2012 [Σχετ. 103].

Την επομένη 26-06-2012 από την παραλαβή της κλήσης μάρτυρα 3021/8/1148-β' [Σχετ. 95] ζητήσαμε από την Τράπεζα της Ελλάδος και το Υπουργείο Οικονομικών (αρ, πρωτ. 05142-26/6/2012) [Σχετ. 104 & 105] **αναλυτική λίστα των εγγυήσεων που είχε λάβει υπέρ του Δημοσίου από τις ιδιωτικές τράπεζες η Τράπεζα της Ελλάδος ως όφειλε με βάση τους νόμους με τους οποίους είχαν δοθεί τα με κρατικά ομόλογα ως ενίσχυση προς τις ιδιωτικές τράπεζες.** Την ίδια ημέρα επίσης 26/6/2012 ζητήσαμε από την Τράπεζα της Ελλάδος και το Υπουργείο Οικονομικών 05143-26/6/2012 **θεωρημένα και υπογεγραμμένα από τους κύριους Προβόπουλο και Βενιζέλο αντίγραφα των δανειακών συμβάσεων ως όφειλαν να είναι αυτά που είχαν καταχωρηθεί στους Ν.4046/2012 και Ν.4060/2012 [Σχετ. 106 & 107]. Καθότι αυτά που είχαν καταχωρηθεί στους συγκεκριμένους νόμους ήταν προσχέδια των δανειακών συμβάσεων και μάλιστα ανυπόγραφα.** Επίσης την 29/6/2012 ζητήσαμε από τον Οργανισμό διαχείρισης Δημοσίου Χρέους Ο.Δ.ΔΗ.Χ αναλυτική κατάσταση των ομολόγων και εντόκων γραμματίων που είχε εκδώσει το Ελληνικό Δημόσιο [Σχετ. 108]. Παράλληλα είχαμε ξεκινήσει την αναζήτηση κάποιου νομικού συμβούλου για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε νομικά την τεράστια ζημιά που είχαμε υποστεί από την παράνομη συμπεριφορά των τραπεζών και συγκεκριμένα της Marfin. Την 9/7/2012 λάβαμε την απάντηση του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. που ανέφερε ότι δεν είχαμε έννομο συμφέρον για να ζητάμε αυτές τις πληροφορίες και ότι θα μπορούσαμε να αντλήσουμε ως επί το πλείστον από την ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών [Σχετ. 109].

Μόλις τέσσερις μέρες αργότερα την 13-07-2012 λάβαμε την απάντηση από την Τράπεζα της Ελλάδας με αριθμό πρωτοκόλλου 205

[Σχετ. 110] όπου και σε αυτήν ανέφεραν ότι δεν είχαμε έννομο συμφέρον. Επιπλέον ισχυρίζονταν το αυστηρό επαγγελματικό απόρρητο και ότι η σύμβαση χρηματοδοτικής διευκόλυνσης και η κύρια σύμβαση χρηματοδοτικής διευκόλυνσης έχουν κυρωθεί με τους ν.4046/2012 ΦΕΚ 28/Α/14-02-2012 και ν.4060/2012 ΦΕΚ 65/Α/22-03-2012 αντίστοιχα , στο κείμενο των οποίο είχαμε δωρεάν πρόσβαση από τη βάση δεδομένων του Εθνικού Τυπογραφείου. Κάτι το οποίο ήδη γνωρίζαμε και λόγω του ότι αυτές οι συμβάσεις που είχαν κυρωθεί με τα ΦΕΚ 28/Α/14-02-2012 και ΦΕΚ 65/Α/22-03-2012 ήταν ανυπόγραφες στη βάση δεδομένων του Εθνικού Τυπογραφείου είχαμε καταθέσει το πρωτοκολλημένο αίτημα μας την 26-06-2012.

Λίγες μέρες μετά την απάντηση του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. και της Τράπεζας της Ελλάδας καταχωρήθηκε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών το δελτίο Δημοσίου χρέους Νο66, που παρουσίαζε αύξηση του Δημοσίου Χρέους από τα 280.292.440.000 € (διακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια διακόσια ενενήντα δύο εκατομμύρια τετρακόσιες σαράντα χιλιάδες ευρώ) που ήταν μετά το κούρεμα των ομολόγων τέλος Μαρτίου 2012 στα 303.527.120.000 € (τριακόσια τρία δισεκατομμύρια πεντακόσια είκοσι επτά εκατομμύρια εκατόν είκοσι χιλιάδες ευρώ) τέλος Ιουνίου του 2012 [Σχετ. 111]. **Δηλαδή στο Δημόσιο Χρέος είχαν προστεθεί στο τρίμηνο Απριλίου-Ιουνίου 2012 23.234.680.000 € (είκοσι τρία δισεκατομμύρια διακόσια τριάντα τέσσερα εκατομμύρια εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες ευρώ) χωρίς μάλιστα κανείς να εξηγήσει σε οποιοδήποτε μέσο ενημέρωσης που οφειλόταν αυτή η αύξηση του Δημοσίου Χρέους. Και που συμπτωματικά ήταν ισόποση με τις πρώτες εγγυήσεις που είχαν λάβει οι ιδιωτικές τράπεζες με το Ν.3723/2008.** Με το σκεπτικό της απάντησης που είχαμε λάβει από τον Ο.Δ.ΔΗ.Χ. που προανέφερα περί μη έννομου συμφέροντος μας, απευθυνθήκαμε σε αρκετούς Βουλευτές ώστε να λάβουμε διευκρινήσεις για το θέμα των κρατικών εγγυήσεων των 233.000.000.000 € (233 Δισεκατομμύρια ευρώ) και για το αν ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος κύριος Προβόπουλος είχε λάβει τις απαραίτητες εξασφαλίσεις υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ως όφειλε. Προς μεγάλη μας έκπληξη

κανένας Βουλευτής δεν γνώριζε το ύψος των κρατικών εγγυήσεων των 233.000.000.000 € (233 Δισεκατομμύρια ευρώ) και πολύ παραπάνω κανείς δεν γνώριζε για τη λήξη αυτών των εγγυήσεων και κατά πόσο είχαν ληφθεί οι απαραίτητες εξασφαλίσεις για να μην περαστούν στο Δημόσιο χρέος. Έτσι την 30/8/2012 ο Βουλευτής Β Αθηνών Καπερνάρος Βασίλης έκανε για πρώτη φορά την ερώτηση με αίτηση κατάθεσης εγγράφων 1151/66-30/8/2012 [Σχετ. 112] για το θέμα των αρχικών 93.000.000.000 € (93 Δισεκατομμυρίων ευρώ) κρατικών εγγυήσεων εκ του συνόλου των 233.000.000.000 € (233 Δισεκατομμυρίων ευρώ) και για το αν τα πρώτα 23.000.000.000 € (23 Δισεκατομμύρια ευρώ) που έληγαν μέσα στο 2012 πληρώθηκαν από τις τράπεζες ή αν κατέπεσαν εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και ήταν η αιτία της ισόποσης αύξησης του δημοσίου Χρέους. Την ίδια μέρα λοιπόν 30/8/2012 καταθέσαμε την τρίτη στη σειρά καταγγελία, που είχε σχέση με τη παράνομη λειτουργία των τραπεζών με την ανοχή της οργανωμένης Πολιτείας, στο ΣΔΟΕ με αριθμό πρωτοκόλλου 1027456-30/8/2012 [Σχετ. 113]. Καταγγελία που περιελάμβανε την ερώτηση του Βουλευτή Καπερνάρου Βασίλη, το δελτίο Δημοσίου Χρέους και μια λίστα ομολόγων που ήταν ακαταχώρητα στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών όπου μας είχε υποδείξει ο Ο.Δ.ΔΗ.Χ. με την απάντηση που μας είχε δώσει την 9/7/2012.

Λίγες μέρες αργότερα το Υπουργείο Οικονομικών απάντησε με το υπ' αριθμόν 2/64855/0023-24/9/2012 [Σχετ. 114] στην ανωτέρω ερώτηση. Μια απάντηση που δεν διευκρινίζει απολύτως τίποτα από τα ζητούμενα. Ενδεικτικά αναφέρω τα σημαντικότερα σημεία της απάντησης:

1. έως σήμερα έχουν λήξει 27,5 δισεκατομμύρια εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου προς τις τράπεζες. Χωρίς το Υπουργείο Οικονομικών να διευκρινίζει αν οι τράπεζες εξόφλησαν την υποχρέωση τους ως όφειλαν ή αν κατέπεσαν οι εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου αυξάνοντας το Δημόσιο Χρέος.

2. το Δημόσιο έχει λάβει την σχετική προμήθεια που καθόρισε ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος βάσει της λήψης ή μη εξασφαλίσεων. Δηλαδή το Υπουργείο Οικονομικών δεν διευκρινίζει

αν ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος έλαβε τις εξασφαλίσεις που όφειλε από τα πιστωτικά ιδρύματα προκειμένου να μην περάσει στο Δημόσιο Χρέος η πιθανή κατάπτωση των εγγυήσεων.

Επίσης από τον πίνακα που προσκομίστηκε με την απάντηση του Υπουργείου Οικονομικών για τα 57.500.000.000,00 € (57,5 δισεκατομμύρια) που είναι σε ισχύ σήμερα, προκύπτει ότι τα 44.394.7000.000,00 € (σαράντα τέσσερα δισεκατομμύρια τριακόσια ενενήντα τέσσερα εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες ευρώ) έχουν ημερομηνία λήξης εντός του 2013. Και αυτά αφορούν μόνο το κομμάτι των 93.000.000.000 € (93 Δισεκατομμυρίων ευρώ). Διότι για τα υπόλοιπα 140.000.000.000 € (140 Δισεκατομμύρια ευρώ) δεν έχει γίνει καμία ερώτηση στην Βουλή με αποτέλεσμα ελάχιστοι να γνωρίζουν τις λήξεις αυτών των εγγυήσεων.

Αφού το Υπουργείο Οικονομικών δεν είχε δώσει τις απαραίτητες απαντήσεις στην ερώτηση του Βουλευτή Βασίλη Καπερνάρου και έχοντας γνώση ότι οι Υπουργικές αποφάσεις με τις οποίες οι Τράπεζες λάμβαναν τις Κρατικές εγγυήσεις προέβλεπαν ότι “Το κόστος που θα βαρύνει το δημόσιο σε περίπτωση κατάπτωσης της εγγύησης του Δημοσίου θα ανέλθει στο ισόποσο της κρατικής εγγύησης πλέου των προβλεπόμενων του οικείου ομολογιακού δανείου τόκων (που είχαν λάβει οι τράπεζες από την ΕΚΤ) και πάσης φύσεως επιβαρύνσεων, το ακριβές ύψος των οποίων δεν μπορεί να υπολογιστεί” και λαμβάνοντας υπ’ όψιν το γεγονός της αύξησης του δημοσίου χρέους κατά είκοσι τρία δισεκατομμύρια διακόσια τριάντα τέσσερα εκατομμύρια εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες ευρώ (23.234.680.000,00€) αναζητήσαμε εκ νέου απαντήσεις από τους καθ’ ύλην αρμόδιους.

Απευθυνθήκαμε την 25-09-2012 στην Τράπεζα της Ελλάδας που ήταν η εποπτεύουσα, την λειτουργία των ιδιωτικών τραπεζών, αρχή και που είχε την ευθύνη βάσει του άρθρου 3 του ν.1608/1950 όπου καταθέσαμε γραπτό αίτημα [Σχει. 115] όπου εξηγήσαμε το έννομο συμφέρον μας και το δικαίωμα της αναφοράς με βάση το άρθρο 10 του Συντάγματος και ζητούσαμε να ενημερωθούμε για το αν ο Γεώργιος

Προβόπουλος εκπλήρωσε την υποχρέωση του με βάση και τον ν.3723/2008, να λάβει εξασφαλίσεις από τις ιδιωτικές εταιρείες (τράπεζες) των οποίων η αξία απέχει παρασάγγας από το ποσόν των Κρατικών εγγυήσεων που είχαν λάβει με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου. Σημειώνεται ότι διευκρινίζαμε ακριβώς τα ποσά ανά ημερομηνία και ΦΕΚ προς αποφυγή υπεκφυγών εκ μέρους τους.

1) Για τα πρώτα 23 δις ευρώ ν.3723/2008 ΦΕΚ 250.

2) Για τα 140 δις ευρώ που δόθηκαν επί Γ. Παπανδρέου όπως αναλύονται κατωτέρω :

ν.3845/2010 15.000.000.000 € ΦΕΚ/65/A/06.05.2010

ν.3864/2010 10.000.000.000 € ΦΕΚ/119/A/21.07.2010

ν.3872/2010 25.000.000.000 € ΦΕΚ/148/A/03.09.2010

ν.3965/2011 30.000.000.000 € ΦΕΚ/113/A/18.05.2011

Π.Ν.Π. 30.000.000.000 € ΦΕΚ/203/A/14.09.2011

ν.4031/2011 30.000.000.000 € ΦΕΚ/256/A/09.12.2011

3) Για τα 40 δις ευρώ της Π.Ν.Π. ΦΕΚ/94/A/19.04.2012

4) Για τα 30 δις ευρώ ν.4056/2012 ΦΕΚ/52/A/12.03.2012

Επιπλέον αιτούμασταν εκ νέου (βλ. ανωτέρω §58) θεωρημένα αντίγραφα της Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης και της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης.

Την ίδια ημέρα απευθυνθήκαμε και στον Ο.Δ.ΔΗ.Χ. όπου καταθέσαμε γραπτό αίτημα με αριθμό πρωτοκόλλου 2186/25-09-2012 [Σχετ. 116] όπου εξηγήσαμε το έννομο συμφέρον μας και το δικαίωμα της αναφοράς με βάση το άρθρο 10 του Συντάγματος και ζητούσαμε λίστα με τα ομόλογα και έντοκα γραμμάτια που έχει εκδώσει το Ελληνικό Δημόσιο από την 01-01-2009 και εντεύθεν όπου θα έπρεπε σαφέστατα να αναγράφεται για κάθε ένα από αυτά η ημερομηνία δημοπρασίας, η ημερομηνία έκδοσης, η λήξη, το δημοπρατούμενο ποσό, το ύψος προσφορών, το αποδεκτό ποσόν και η απόδοση. Επίσης το ποσόν που καλύφθηκε από θεσμικούς - τράπεζες και το ποσόν που καλύφθηκε από το αποταμιευτικό κοινό και για ποιο λόγο - ανάγκη έγινε η έκδοση αυτών. Επιπλέον τους διευκρινίζαμε το απαράδεκτον της προηγούμενης απάντησης τους ότι “κατά το πλείστον” θα μπορούσαμε

να αντλήσουμε τις ζητούμενες πληροφορίες από την ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών (www.minfin.gr) και ότι όπως και αυτοί γνώριζαν ότι, τόσο στο (www.minfin.gr) όσο και στην δική τους ιστοσελίδα (www.pdma.gr) έλειπε το μεγαλύτερο μέρος των εκδοθέντων ομολόγων και εντόκων γραμματίων. Κάτι για το οποίο όπως προείπαμε είχαμε κάνει και έγγραφη καταγγελία στο ΣΔΟΕ.

Σχεδόν ένα μήνα αργότερα την 19-10-2012 λάβαμε την απάντηση του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. [Σχετ. 117] όπου εμμέσως αναγνώριζαν τους ισχυρισμούς μας περί ακαταχώριστων ομολόγων αφού μας διευκρίνιζαν ότι ο συγκεντρωτικός κατάλογος των εκδοθέντων τίτλων με τα στοιχεία της κάθε έκδοσης θα βρισκόταν στον ιστότοπο του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. (www.pdma.gr) έως το τέλος του τρέχοντος μηνός, δηλαδή έως το τέλος Οκτωβρίου του 2012. **Πράγμα εντελώς ψευδές αφού μέχρι και σήμερα οι πληροφορίες αυτές δεν έχουν καταχωρηθεί στο συγκεκριμένο ιστότοπο.**

Στο διάστημα που ακολούθησε, μέχρι την 29-11-2012 οπότε και λάβαμε νέα κλήση μάρτυρα με αριθμό πρωτοκόλλου 3021/8/1148-δ' [Σχετ. 118] και πάλι από τον Α/Α της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Αθηνών Σκάρα Αθανάσιο για εκτέλεση της υπ' αριθμόν ΙΑ2012/5882/22-02-2012 παραγγελίας Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών, ήμασταν συνεχώς σε αναζήτηση νομικού συμβούλου διότι κανείς από όσους είχαμε απευθυνθεί δεν ήταν πρόθυμος να αναλάβει μία τέτοια υπόθεση. Την 03-12-2012 παρουσιάστηκα στην Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Αθηνών όπου έδωσα αναλυτική κατάθεση για το Δημόσιο Χρέος και τη σχέση του με την παράνομη δραστηριότητα των τραπεζών.

Στην κατάθεση συμπεριέλαβα και τα τελευταία στοιχεία που προέκυψαν από την εισηγητική έκθεση του κρατικού προϋπολογισμού του 2013 και έχουν σχέση με τα ποσά που έλαβε και αντίστοιχα πλήρωσε το Ελληνικό Δημόσιο στους δανειστές της Πατρίδας μας την τριετία 2010-2012. **Στην σελίδα λοιπόν 127 του κρατικού προϋπολογισμού του 2013 [Σχετ. 119] αναφέρεται σαφέστατα ότι η Πατρίδα μας έλαβε 112.600.000.000,00€ (εκατό δώδεκα δισεκατομμύρια εξακόσια εκατομμύρια ευρώ) από τους**

μηχανισμούς στήριξης και στην σελίδα 133 του κρατικού προϋπολογισμού [Σχετ. 120] αναφέρεται επίσης σαφέστατα ότι πλήρωσε σε τοκοχρεολύσια και βραχυπρόθεσμο δανεισμό 202.730.000.000,00€ (διακόσια δύο δισεκατομμύρια επτακόσια τριάντα εκατομμύρια ευρώ). Δηλαδή η Πατρίδα μας πλήρωσε επιπλέον από αυτά που έλαβε την τριετία 2010-2012 90.130.000.000,00€ (ενενήντα δισεκατομμύρια εκατόν τριάντα εκατομμύρια ευρώ). **ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟ Δ.Ν.Τ. ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΥΤΟ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡ' ΟΛΟ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΤΡΙΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ 233.000.000.000,00€ ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.**

Κάτι για το οποίο είχε προειδοποιήσει μέσω fax ο εκπρόσωπος της Ελλάδας στο Δ.Ν.Τ. κ. Ρουμελιώτης τον διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας Γεώργιο Προβόπουλο από την 29-03-2010 δηλαδή πριν ακόμα την υπαγωγή της Πατρίδας μας στο Δ.Ν.Τ. σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέθεσε η Βουλευτής Κωνσταντοπούλου Ζωή επί της προτάσεως για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το μνημόνιο σύμφωνα με την ηλεκτρονική έκδοση του ιστότοπου tonima.gr την 30-11-2012. Αντιγράψουμε από το έγγραφο [Σχετ. 121] το οποίο δημοσίευσε την 02-12-2012 ο κ. Χαρδαβέλας στον ειδησεογραφικό του ιστότοπο newsbomb.gr όσα ο κ. Ρουμελιώτης έγραφε: ***“Η Ελλάδα είναι μια σχετικά κλειστή οικονομία και η δημοσιονομική αντίφαση που απαιτείται από αυτό το δημοσιονομικό δρόμο, θα προκαλέσει μια ισχυρή αντίφαση ανάμεσα στην εσωτερική ζήτηση και τη βαθειά, όπως αναμένεται, ύφεση, που θα πλήξει έντονα του κοινωνικό ιστό”***.

Παρόμοια ενημέρωση είχαν λάβει και όλες οι αρμόδιες αρχές της κυβέρνησης με τηλεγράφημα από την Πρεσβεία της Ελλάδας στις Η.Π.Α. την 01-04-2010, δηλαδή πριν την υπαγωγή της Πατρίδας μας στο Δ.Ν.Τ.

και το οποίο επίσης δημοσίευσε ο κ. Χαρδαβέλας στον ειδησεογραφικό του ιστότοπο newsbomb.gr την 02-12-2012 [Σχετ. 122]. Τηλεγράφημα με το οποίο το ίδιο το Δ.Ν.Τ ενημέρωνε το Γενικό Γραμματέα Διεύθυνσης Οικονομικής συνεργασίας και Αναπτυξιακής συνεργασίας κοινοποιούμενο στο Υπουργείο Εξωτερικών στο γραφείο του Πρωθυπουργού, στο γραφείο του Αναπληρωτή Υπουργού, στο γραφείο του Υφυπουργού Εξωτερικών, στο γραφείο του Γενικού Γραμματέα και στο Υπουργείο Οικονομικών στο γραφείο του Υπουργού, στο γραφείο του κ. Ζανιά και τέλος στο Οικονομικό γραφείο του Πρωθυπουργού ότι **“ουδέποτε θα υποχρέωνε μια κυβέρνηση να περιορίσει το δημοσιονομικό έλλειμμα κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες σε ένα μόνο έτος (στόχος του οποίο χαρακτήρισε υπερβολικά φιλόδοξο και μάλλον ανέφικτο καθώς δεν υφίσταται αντίστοιχο προηγούμενο σε ιστορία παγκόσμιας οικονομίας)”**.

Λίγες μέρες αργότερα κυκλοφορεί το ΦΕΚ 246/Α/18.12.2012 με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (κυρώθηκε με ν.4128/2013) [Σχετ. 123] που σχετίζεται με κατεπείγουσες ρυθμίσεις για την οικονομική ανάπτυξη της Χώρας, στο οποίο αναφέρει στο άρθρο 1 παράγραφος 8: **“Στο τέλος του άρθρου 25 του ν.3614/07 προστίθενται παράγραφοι 14 και 15 ακολούθως: 14. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 26 ν.1882/1990 (Α'43) και κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης, ή τυχόν αντίθετου συμβατικού όρου, επιτρέπεται μέχρι 31-12-2012 η πληρωμή αναδόχων συγχρηματοδοτούμενων δημοσίων συμβάσεων και δικαιούχων συγχρηματοδοτούμενων έργων, πλην έργων κρατικών ενισχύσεων χωρίς την προσκόμιση αποδεικτικού φορολογικής ή/και ασφαλιστικής ενημερότητας ή βεβαίωσης οφειλής.”** Δηλαδή **η κυβέρνηση μοίραζε δημόσιο χρήμα σε εταιρείες που μπορεί να είχαν οφειλές από ΦΠΑ, άλλους φόρους και ασφαλιστικές εισφορές. Ήταν ξεκάθαρο πλέον ότι είχε καταλυθεί κάθε έννοια του Κράτους Δικαίου και ότι ο Αντώνης Σαμαράς αντίθετα με όσα έλεγε το Μάη του 2012, ότι “θα στηρίξει τους μικρομεσαίους για να ξαναστήσουν τις δουλειές τους και να δημιουργήσουν θέσεις απασχόλησης”** απευθυνόταν

στους ημέτερους επιχειρηματίες που σκανδαλωδώς ελάμβαναν τεράστιες επιδοτήσεις και τραπεζικές χρηματοδοτήσεις ενώ ΔΕΝ δημιουργούσαν καμία νέα θέση εργασίας όπως προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία του Κράτους. Διότι έχουμε ανακαλύψει μια σειρά επιχειρήσεων που έλαβαν δια μέσου των τραπεζών σημαντικές επιδοτήσεις και χρηματοδοτήσεις σε διάστημα μόλις εννιά ημερών από την ανωτέρω ΠΝΠ.

Ενδεικτικά αναφέρω κάποιες Υπουργικές αποφάσεις που αποδεικνύουν απόλυτα ότι, **οι τράπεζες** (διαχειρίστηκαν τις εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου – Δημόσιο χρήμα) **κατά παράβαση κάθε έννοιας ισονομίας** και ευνόησαν ημέτερους επιχειρηματίες που δε δημιουργούσαν θέσεις εργασίας ή δημιουργούσαν ελάχιστες με τεράστιες επιδοτήσεις, εις βάρος των υγείων Ελληνικών μικρομεσαίων επιχειρήσεων που αποτελούσαν τη ραχοκοκαλιά της Ελληνικής οικονομίας. Γεγονός το οποίο εξηγεί απόλυτα την τραγική κατάσταση της Πατρίδα μας και τα υψηλά επίπεδα ανεργίας.

Στο ΦΕΚ 3378/Β/18-12-2012 [Σχετ. 124] έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που **δημιουργεί λιγότερες από δύο (1,68) νέες θέσεις απασχόλησης** επιδοτείται με 6.796.135,00€ (**ήτοι 4.045.315,48€ ανά θέση εργασίας**) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 10.194.202,00€ .

Στο ΦΕΚ 3379/Β/18-12-2012 [Σχετ. 125] έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που **δημιουργεί μία (1) θέση απασχόλησης** και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 10.000.000,00€ (**ήτοι 10.000.000,00€ ανά θέση εργασίας**).

Στο ΦΕΚ 3388/Β/18-12-2012 [Σχετ. 126] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Περιφερειάρχη Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης Αριστείδη Γιαννακίδη, (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί **μία (1) θέση απασχόλησης** επιδοτείται με 672.320,00€ (**ήτοι 672.320,00€ ανά θέση εργασίας**) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο

243.599,87€ - (α.α. 5) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί δύο (2) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 1.036.940,14€ (ήτοι 518.470,07€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 377.583,51€.

Στο ΦΕΚ 3391/Β/18-12-2012 [Σχετ. 127] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 1) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί λιγότερο από μία (0,5) νέα θέση απασχόλησης και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 10.000.000,00€ (ήτοι 20.000.000,00€ ανά θέση εργασίας) - (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 2.622.851,70€ (ήτοι 2.622.851,70€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 3.000.000,00€- (α.α. 12) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί λιγότερο από δύο (1,09) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 789.086,63€ (ήτοι 723.932,69€ ανά θέση εργασίας).

Στο ΦΕΚ 3393/Β/18-12-2012 [Σχετ. 128] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 8) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί λιγότερο από μία (0,68) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 1.301.500,00€ (ήτοι 1.913.970,59€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 650.750,00€ - (α.α. 13) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 977.326,60€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 855.160,70€.

Στο ΦΕΚ 3415/Β/21-12-2012 [Σχετ. 129] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 579.545,44€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 395.105,10€ - (α.α. 3) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 1.236.127,83€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 1.081.611,86€ - (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί λιγότερο από μία (0,30) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 498.600,00€ (ήτοι 1.662.000,00€ ανά θέση εργασίας) - (α.α. 5) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0)

νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 551.824,00€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 482.846,00€ - (α.α. 11) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 1.542.076,90€.

Στο ΦΕΚ 3425/Β/21-12-2012 [Σχετ. 130] έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 10.163.896,00€ (ήτοι 10.163.896,00€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 15.457.650,00€ - (α.α. 3) με την οποία επιχείρηση που δεν έχει ως όρο τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης επιδοτείται με 505.420,01€.

Στο ΦΕΚ 3426/Β/21-12-2012 [Σχετ. 131] έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 1) με την οποία επιχείρηση που δεν έχει ως όρο τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης επιδοτείται με 1.634.453,55€.

Στο ΦΕΚ 3427/Β/21-12-2012 [Σχετ. 132] έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 7) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης και μάλιστα μέχρι το τρίτο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 1.563.900,00€ (ήτοι 1.563.900,00€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 503.100,00€

Στο ΦΕΚ 3442/Β/27-12-2012 [Σχετ. 133] έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 909.000,00€ (ήτοι 909.000,00€ ανά θέση εργασίας).

Δηλαδή αντί η Πολιτεία, σύμφωνα και με τις δηλώσεις του Αντώνη Σαμαρά, να θεσπίσει ένα αξιοκρατικό πλαίσιο αποκατάστασης των ζημιωθέντων επιχειρήσεων επέτρεψε την κατασπατάληση των κοινοτικών πόρων προς όφελος ημετέρων επιχειρήσεων και εις βάρος του κοινωνικού συνόλου που μασιζείται από την υψηλή ανεργία. Η καθ' ης και γενικότερα οι τράπεζες, που τόσο καιρό αρνούνταν

πεισματικά να στηρίζουν την επιχείρησή μας που διατηρούσε έντεκα θέσεις, όχι μόνο δανειοδότησαν αλλά και επιδότησαν με τις δέκα εννιά αυτές αποφάσεις των προαναφερθέντων ΦΕΚ ισάριθμες επιχειρήσεις με 53.381.003,80€ οι οποίες δημιούργησαν μόλις 12 θέσεις εργασίας **(ήτοι!!!! 4.357.632,96€ ανά θέση εργασίας)** Σημειώνεται ότι τα αιτήματα για την υπαγωγή των επιχειρήσεων, τόσο στα επιδοτούμενα όσο και στα προγράμματα στήριξης, έπρεπε πρώτα να τύχουν της έγκρισης των τραπεζών ώστε να μπορέσουν στη συνέχεια να κάνουν οι επιχειρήσεις χρήση αυτών των προγραμμάτων.

Η καθ' ης λοιπόν, που ήταν μία από τις τράπεζες που διαχειρίστηκαν το Δημόσιο χρήμα μέσω των επιδοτούμενων προγραμμάτων αλλά και των προγραμμάτων στήριξης των επιχειρήσεων, σαφέστατα παραβίασε τα χρηστά συναλλακτικά ήθη επιδοτώντας - στηρίζοντας «ημέτερους» επιχειρηματίες και οδηγώντας σε αφανισμό την μικρομεσαία επιχειρηματικότητα που είχε σαν αποτέλεσμα την υψηλή ανεργία και κατά συνέπεια την κατάσταση που βιώνει σήμερα το Ελληνικό Έθνος με τις περικοπές μισθών - συντάξεων και της γενικότερης υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων πολιτών.

9. α) Επειδή από τα άνω εκτιθέμενα προκύπτει **η παράνομη συμπεριφορά της καθ' ης**, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την ουσιαστική καταστροφή της επιχείρησής μας. Παρά τις μεγάλες και επίμονες προσπάθειές μας **η καθ' ης αρνήθηκε πεισματικά και αδικαιολόγητα να μας εντάξει σε κάποιο από τα χαμηλότοκα επιδοτούμενα προγράμματα ενισχύσεως της επιχειρηματικότητας αν και η πρώτη εξ ημών υπερπληρούσε τις προϋποθέσεις του νόμου για την υπαγωγή της**. Αντ' αυτού μας χορήγησε τον ανοικτό λογαριασμό με αποκλειστικό σκοπό την κερδοσκοπία της από το υπέρμετρο επιτόκιο και τις προμήθειες που λάμβανε από τον λογαριασμό αυτό. Ο ισχυρισμός των αρμοδίων υπαλλήλων της καθ' ης ότι η άρνησή της να μας εντάξει στα προγράμματα που ζητούσαμε οφειλόταν δήθεν στην αφερέγγυότητα του κράτους καταπίπτει από το

γεγονός ότι κατά το ίδιο χρονικό διάστημα που μας έλεγαν ανεπίσημα αυτά οι αρμόδιοι υπάλληλοι της κατά το ίδιο χρονικό διάστημα οι τράπεζες έλαβαν εγγυήσεις του Δημοσίου τις οποίες και ρευστοποίησαν ύψους όχι μόνο 93.000.000.000 (93 δισεκατομμυρίων) ΕΥΡΩ αλλά συνολικά 233.000.000.000 (233 δισεκατομμυρίων) ΕΥΡΩ. Μάλιστα αυτές τις εγγυήσεις που έχουν ρευστοποιήσει θα υποχρεωθούμε όλοι οι Έλληνες πολίτες να τις πληρώσουμε αφού ήδη για τα πρώτα 23.000.000.000 (23 δισεκατομμύρια) που οι τράπεζες δεν πλήρωσαν ήδη ενεγράφησαν σαν δημόσιο χρέος και έπεται συνέχεια με τα ομόλογα που λήγουν το 2013 ύψους τουλάχιστον 44.394.700.000,00€ (σαράντα τέσσερα δισεκατομμύρια τριακόσια ενενήντα τέσσερα εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες ευρώ) **όπως ήδη εξηγήσαμε.** Δηλαδή χρηματικά ποσά που οι τράπεζες αδυνατούν να πληρώσουν βάσει της σημερινής τους οικονομικής κατάστασης. **Και το επαναλαμβάνω ότι αυτά αφορούν μέρος των 93.000.000.000 (93 δισεκατομμυρίων) ΕΥΡΩ καθ' ότι για τα υπόλοιπα 140.000.000.000 (140 δισεκατομμύρια) ΕΥΡΩ κανείς πολιτικός φορέας δεν έχει υποβάλλει ερώτηση στη Βουλή των Ελλήνων με αποτέλεσμα οι συγκεκριμένες πληροφορίες να παραμένουν επτασφράγιστο μυστικό μέχρι και σήμερα.**

β) Επειδή επίσης από τα άνω εκτιθέμενα προκύπτει ότι από την παράνομη συμπεριφορά της καθ' ης να μην μας δίδει επίσημη και έγγραφη απάντηση της απορρίψεως των αιτημάτων μας, όπως ήταν υποχρεωμένη από τον κώδικα δεοντολογίας των τραπεζών μας αποστέρησε το δικαίωμα να καταφύγουμε στο αρμόδιο υπουργείο διαμαρτυρόμενοι για την αδικαιολόγητη απόρριψη των αιτημάτων μας και να ζητήσουμε τη συνδρομή του ώστε επεμβαίνοντας να υποχρεώσει την καθ' ης να τηρήσει το νόμο ώστε να αποφύγουμε την οικονομική μας καταστροφή. Μη υπάρξουν έγγραφης απορριπτικής απαντήσεως σε περίπτωση διαμαρτυρίας μας προς το αρμόδιο υπουργείο ή ενώπιον πάσης αρμοδίας αρχής η καθ' ης ευκολότατα θα διέφευγε του ελέγχου με το επιχείρημα ότι το αίτημα εξετάζεται ακόμη και δεν απερρίφθη.

γ) Επειδή από τα άνω εκτιθέμενα προκύπτει ότι η συμπεριφορά της καθ' ης τόσο για το κλείσιμο του μεταξύ μας αλληλόχρεου

λογαριασμού και την κήρυξή του ποσού του ως ληξιπρόθεσμου και απαιτητού όσο και η έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής σε βάρος μας **συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά κατά το άρθρο 281 ΑΚ**. Πλέον συγκεκριμένα η έκδοση διαταγής πληρωμής κατά του οφειλέτη, αυτή καθ' αυτή, δεν είναι παράνομη ούτε και καταχρηστική πράξη. Όταν όμως ο δανειστής έχει ο ίδιος προκαλέσει στον οφειλέτη την αδυναμία πληρωμής και μάλιστα με παράνομη συμπεριφορά, τότε η απαίτησή του δανειστή καθίσταται προδήλως καταχρηστική και παράνομη.

Η καθ' ης αρνήθηκε παράνομα, τελείως αδικαιολόγητα και με προσηματικούς ισχυρισμούς **και** να μας εντάξει στα ευεργετικά για την επιβίωση της επιχειρήσεώς μας προγράμματα, όπως αποδεικνύουμε πιο πάνω αλλά **και** να μας δώσει έγγραφη απάντηση περί της απορρίψεως των αιτημάτων μας, παράλειψη που μας αποστέρησε κάθε δυνατότητα αντιδράσεως στις πράξεις της. Κατ' αυτό τον τρόπο ενεργώντας, δημιούργησε μονόδρομο που οδήγησε σε τεράστιο οικονομικό μας πρόβλημα. Η επιχείρησή μας δεν αντιμετώπιζε κανένα οικονομικό πρόβλημα όταν ζήτησε την υπαγωγή της στα προγράμματα ενισχύσεως της επιχειρηματικότητας. Αντιθέτως η οικονομική της πορεία ήταν αναπτυξιακή τότε **αλλά εν μέσω δυσμενέστατου οικονομικού περιβάλλοντος που υπάρχει στη χώρα μας και με ύφεση στο 7,5%, χωρίς χρηματοδότηση με το ευνοϊκό επιτόκιο των προγραμμάτων αυτών και με τις άλλες ευνοϊκές τους διατάξεις ήταν αδύνατον να μην υποστούμε ζημία ως επιχείρηση και μάλιστα τέτοια λόγω της οποίας αδυνατούμε να ανταποκριθούμε αυτή τη στιγμή στην αποπληρωμή του οφειλομένου ποσού**. Η καθ' ης γνώριζε άριστα και τα οικονομικά μας δεδομένα και την αξιοπιστία μας περί τις πληρωμές μας και τη δυνατότητα αναπτύξεως, ανεξαρτήτως του οικονομικού περιβάλλοντος και τη δυναμική που παρουσιάζαμε δεδομένου ότι όλα τα οικονομικά μας στοιχεία βρίσκονταν στη διάθεσή της. **Παράλληλα η ένταξή μας στα προγράμματα που ζητούσαμε δεν επέφερε κόστος για την καθ' ης, αφού τας προγράμματα αυτά υλοποιούνταν με Ευρωπαϊκά κεφάλαια ουσιαστικά και με εγγύηση του Δημοσίου,**

το οποίο τουλάχιστον προς τις τράπεζες δεν ήταν αφερέγγυο.
Κεφάλαια τα οποία ήταν ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΑΝ της ρευστότητας που άντλησαν οι τράπεζες δια των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, **τα οποία ρευστοποίησαν αλλά στη συνέχεια δεν διέθεσαν τα χρήματα στην Ελληνική αγορά όπως ήταν υποχρεωμένες.** Αντί λοιπόν να ενεργήσει η καθ' ης με γνώμονα την παροχή συνδρομής (με το αζημίωτο βέβαια) στις προσπάθειές μας, εκείνη δεν ικανοποίησε το νόμιμο αίτημά μας. Τελική κατάληξη ήταν να μας δημιουργήσει τεράστιο οικονομικό πρόβλημα, το οποίο της ήταν με απόλυτη βεβαιότητα γνωστό ότι θα επήρχετο. Και ως τελική ενέργειά της και ενώ είχε επέλθει εξ αποκλειστικής υπαιτιότητάς της το δυσμενές για εμάς και μετά βεβαιότητος αναμενόμενο αποτέλεσμα των ενεργειών της, εν συνεχεία αφού επήλθε αυτό έκλεισε και τον μεταξύ μας αλληλόχρεο λογαριασμό και ζήτησε και την έκδοση της ανακοπτόμενης. Αυτή είναι πασιφανώς καταχρηστική και **παράνομη συμπεριφορά της καθ' ης που δεν είναι απλώς αμελής αλλά αγγίζει τα όρια του δόλου ή άλλως του ενδεχόμενου δόλου.**

δ) ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΥΠΑΙΤΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΦΕΙΛΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ ΣΥΝΥΠΑΙΤΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΠΟΣΟΣΤΟ 99% ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ 95%.

Όπως είναι δικονομικά παραδεκτό ο ανακόππων που στρέφεται κατά διαταγής πληρωμής με ανακοπή του επέχει τη θέση του εναγομένου με όλες τις εντεύθεν δικονομικές συνέπειες υποχρεώσεις αλλά και δικαιώματα.

Επειδή εν όψει όσων εκθέσαμε πιο πάνω αποδεικνύεται ότι ουδεμία ευθύνη φέρουμε για το ότι η οφειλή μας κατέστη ληξιπρόθεσμη, διότι την αποκλειστική ευθύνη την φέρει η καθ' ης. Εάν είχε τηρήσει η καθ' ης τη νόμιμη και δεοντολογικά ορθή συμπεριφορά και μας είχε εντάξει στα προγράμματα ενισχύσεως της επιχειρηματικότητας όπως ζητούσαμε και για την ένταξή στα οποία συγκεντρώναμε το 100% των απαιτούμενων προϋποθέσεων, η πορεία των εταιρικών και οικονομικών υποθέσεών μας θα ήταν ομαλή και τουλάχιστον θα μας είχε δοθεί η δυνατότητα να συνεχίσουμε την επιχειρηματικότητά μας και να αποπληρώσουμε την

υποχρέωσή μας προς την καθ' ης. Αντιθέτως με τη συμπεριφορά της μας αποστέρησε αυτή την δυνατότητα οδηγώντας μας σε οικονομική ασφυξία.

Κατόπιν αυτών αρνούμεθα και αποκρούουμε και το δικαίωμα της καθ' ης να κλείσει τον μεταξύ μας λογαριασμό και να τον κηρύξει ληξιπρόθεσμο και απαιτητό όπως και το εκ της ανακοπτομένης «δικαίωμά» της, αιτούμενοι την ακύρωσή της.

Άλλως και επικουρικά όντας στην άνω δικονομική θέση προβάλλουμε την ένσταση εκ του άρθρου 300 Α.Κ. αιτούμενοι την ακύρωση της ανακοπτομένης και άλλως τον καταλογισμό του 99% και επικουρικά του 95% της ζημίας την οποία η καθ' ης επικαλείται από την μη πληρωμή μας στην ίδια.

ε) Τέλος η καθ' ης ενήργησε καταχρηστικά μη λαμβάνοντας υπ' όψη της την απρόοπτη μεταβολή των οικονομικών συνθηκών σε σχέση με τις επικρατούσες κατά το χρόνο που μας χορήγησε τον ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό για τον οποίο εξεδόθη η ανακοπτομένη. Πρέπει συνεπώς να ακυρωθεί η ανακοπτομένη διαταγή πληρωμής.

10. 1. Χρηματικές απαιτήσεις δεκτικές εκδόσεως διαταγής πληρωμής είναι οι ληξιπρόθεσμες ορισμένες και εκκαθαρισμένες (βλ. Σταυρόπουλος Ερμ. ΚΠολΔ άρθρο 645, σελ. 882, Μπρακατσούλας, Διαταγή πληρωμής και πιστωτικοί τίτλοι – Διαδικασία 1997, σελ. 25).

Το εκκαθαρισμένο ή μη της απαίτησης ελέγχεται ως θεμελιακό στοιχείο του κύρους της. Εν προκειμένω η απαίτηση στην οποία στηρίχθηκε η ανακοπτομένη και που επιδικάστηκε δεν είναι εκκαθαρισμένη και εσφαλμένα εξεδόθη η ανακοπτομένη με βάση αυτή. Συγκεκριμένα η επιδικασθείσα απαίτηση προέρχεται από κεφάλαιο, τόκους ήτοι συμβατικούς, υπερημερίας και ανατοκισμού τόκων και συμβατικών και υπερημερίας, ΕΦΤΕ και έξοδα, τα οποία ως μη εξοφλούμενα εμπροθέσμως τοκίζονται αλλά και ανατοκίζονται, όπως οι τόκοι υπερημερίας. Πλην όμως η καθ' ης :

α) Δεν δικαιούται να τοκίζει και ανατοκίζει λοιπά έξοδα – προμήθειες – έξοδα επιταγών, δεδομένου ότι δεν έχουμε συμφωνήσει κάτι τέτοιο. Στα σχετικά όμως αποσπάσματα της μηνιαίας κινήσεως του λογαριασμού μας που προσκόμισε προκειμένου να εκδοθεί η

ανακοππομένη, αναφέρει χρηματικά ποσά που αντιστοιχούν στα παραπάνω, τα οποία προστίθενται στο ποσόν που τοκίζεται και ανατοκίζεται, αυξάνοντας παράνομα το χρεωστικό μας κατάλοιπο.

β) Στην επιδικασθείσα απαίτηση δεν γίνεται σαφής ποσοτικός διαχωρισμός εκάστου κονδυλίου, αφού και στην υποβληθείσα προς έκδοση της ανακοππομένης αίτηση δεν γίνεται αυτό. Υπ' αυτά τα δεδομένα όμως και η υποβληθείσα αίτηση έπρεπε να απορριφθεί ως αόριστη και η ανακοππομένη και η επιδικασθείσα δι' αυτής απαίτηση δεν είναι νόμιμη, διότι είναι ασαφής, αόριστη και ανεκκαθάριστη. Αποτέλεσμα αυτού είναι να υφιστάμεθα δικονομική βλάβη, συνιστάμενη στην αδυναμία μας, την οποία η καθ' ης μας προκαλεί παρανόμως εκ προθέσεως, να ελέγξουμε το ακριβές ύψος της οφειλής μας και να αμυνθούμε.

Σημειωτέον ότι η ως άνω περιγραφείσα αοριστία και η εντεύθεν ακυρότητα της ανακοππομένης και της απαιτήσεως ως ανεκκαθάριστης, δεν αίρεται από την τυχόν υφιστάμενη δυνατότητα του ανακόπτοντος να προβεί με κατάλληλες αριθμητικές πράξεις στον ακριβή διαχωρισμό της οφειλής του, διότι ο διαχωρισμός αυτός αποτελεί ΟΥΣΙΩΔΕΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟ της νομίμου και εγκύρου απαιτήσεως και σκοπό έχει τη διασφάλιση του οφειλέτη (Εφ. Αθ. 5866/1993).

γ) Στη μεταξύ ημών και της καθ' ης σύμβαση (προσχωρήσεως στην ουσία, όπως είναι πασίγνωστο σε όλους), συμφωνήθηκε ότι η καθ' ης έχει τη δυνατότητα αναπροσαρμογής του βασικού επιτοκίου, χωρίς τη σύμπραξη της πρώτης εξ ημών. Η αναπροσαρμογή του επιτοκίου αυτού θα έπρεπε να δημοσιευθεί από την καθ' ης σε μία πολιτική και σε μία οικονομική ημερήσια εφημερίδα και θα ίσχυε από της δημοσιεύσεως. Η καθ' ης δεν αναφέρει στην αίτησή της εάν προέβη στη χρήση της δυνατότητας αυτής, εάν δηλαδή προχώρησε στην αύξηση ή τη μείωση του δανειστικού επιτοκίου κατά πόσο ποσοστό σε σχέση με το αρχικώς συμφωνηθέν, ποιο ήταν το επιτόκιο που προέκυψε, για πόσο χρόνο ίσχυσε το κάθε επιτόκιο και εάν τήρησε την υποχρέωσή της, της δημοσιεύσεως των αναπροσαρμογών δια του τύπου. Μάλιστα στην υποβληθείσα αίτηση ούτε καν αναφέρεται ποιο ήταν το επιτόκιο αυτό.

Στα σχετικά δε αποσπάσματα των εμπορικών βιβλίων που προσκόμισε η καθ' ης προκειμένου να εκδοθεί η ανακοπτομένη επίσης πουθενά δεν αναγράφεται το επιτόκιο αυτό και έτσι δεν προκύπτει το εκκαθαρισμένο της απαίτησης και των τόκων της καθ' ης.

δ) Όσα επισημάνθηκαν πιο πάνω σχετικά με το βασικό επιτόκιο, ισχύουν και για το επιτόκιο υπερημερίας αλλά και για το επιτόκιο του ανατοκισμού των τόκων. Πουθενά δηλαδή ούτε στη σύμβαση που προσκομίζει η καθ' ης, ούτε στα αποσπάσματα από τα εμπορικά της βιβλία, ούτε στην αίτηση ούτε και στην ανακοπτομένη αναφέρεται ή διευκρινίζεται ποιο είναι το επιτόκιο υπερημερίας καθώς και το ποσοστό του επιτοκίου ανατοκισμού των πάσης φύσεως τόκων.

Οι εν λόγω επισημαινόμενες παραλείψεις είναι ουσιώδεις και δεν καλύπτονται από την παραπομπή που αναφέρεται στην υποβληθείσα αίτηση της καθ' ης αλλά και της ανακοπτομένης, στα προσκομιζόμενα από την καθ' ης έγγραφα ώστε να εκδοθεί η ανακοπτομένη, διότι τα στοιχεία που ελλείπουν δεν προκύπτουν ούτε από τα προσκομιζόμενα έγγραφα και κατά συνέπεια δεν προκύπτει το εκκαθαρισμένο της απαίτησης της καθ' ης κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και συνεπώς δεν αποδεικνύεται με σαφήνεια πως προέκυψε το ποσόν των 30.901,98 ΕΥΡΩ που εμφανίζεται να οφείλουμε την 28 Οκτωβρίου 2011.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 626 παρ. 3 ΚΠολΔ «Στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση αι το ποσόν της». Διαταγή πληρωμής μπορεί να εκδοθεί και για το κατάλοιπο λογαριασμού δανείου που έκλεισε, το οποίο πρέπει να είναι ορισμένο κατά ποσόν και μη εξαρτώμενο από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή, εφ' όσον αποδεικνύονται εγγράφως, η σύμβαση του δανείου, η κίνηση του λογαριασμού, το κλείσιμο και το κατάλοιπο αυτού. Στην περίπτωση αυτή η κίνηση του λογαριασμού και το κατάλοιπο μπορούν να αποδειχθούν και από τα αποσπάσματα των βιβλίων, στα οποία έχει καταχωρηθεί ο λογαριασμός και αφ' όσον τούτο συμφωνήθηκε μεταξύ των μερών, συμφωνία που είναι νόμιμη έστω και αν δεν προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 444 παρ. 1 και 448 παρ. 1 ΚΠολΔ. Τα αποσπάσματα αυτά στα οποία αποτυπώνεται η

κίνηση του λογαριασμού και το κλείσιμο έχουν την ισχύ ιδιωτικού εγγράφου είναι δε είδος αντιγράφου και για να έχει αποδεικτική δύναμη πρέπει να βεβαιώνεται η γνησιότητά του από αρμόδια αρχή ή Δικηγόρο κατά τα άρθρα 449 παρ. 1 ΚΠολΔ, 53 Ν. 3026/1954 και 14 Ν. 1599/1986 (ΑΠ 722/2000 ΕΛΔνη 42, 105).

Εν προκειμένω η καθ' ης προσκομίζει προς επιβεβαίωση και απόδειξη της οφειλής μας μηνιαία αποσπάσματα κίνησης του λογαριασμού μας. Πλην όμως τα αποσπάσματα αυτά δεν είναι νομίμως επικυρωμένα αφού προσκομίζονται εν αντιγράφω, όπου αναφέρεται ότι επικυρώνονται από το επιδειχθέν πρωτότυπο. Πλέον συγκεκριμένα πλην του πρώτου φύλου αποσπάματος λογαριασμών, όλα τα υπόλοιπα φέρουν ένα έκαστο επικύρωση από τον πληρεξούσιο Δικηγόρο χωρίς όμως να έχει τεθεί το κατά νόμον επικυρώσιμο σε ένα έκαστο και χωρίς όλα αυτά να έχουν συρραφτεί ώστε να θεωρηθούν ως ένα έγγραφο και μάλιστα έγγραφο το οποίο μεταξύ των σελίδων του φέρει τη σφραγίδα του επικυρούντος. Κατ' αυτό τον τρόπο όμως τα λοιπά πλην του πρώτου αποσπάσματα του λογαριασμού ουδέν αποδεικνύουν και εσφαλμένα τα έλαβες υπ' όψη της και εξεδόθη βάσει αυτών η εκκαλουμένη.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τις υπ' αριθμό 8609B' και 8610B' /27.01.2012 εκθέσεις επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Θεοδώρου Ε. Αναστασιάδη καθώς και με την υπ' αριθμό 566B' /26.01.2012 έκθεση επιδόσεως της Δικαστικής Επιμελήτριας στο πρωτοδικείο Αθηνών Άννας Π. Χαραλαμπίδου, όπου πλην της πρώτης σελίδας που υπάρχει επικύρωση και ενώ οι άλλες σελίδες έχουν συρραφτεί ώστε να αποτελούν ενιαίο έγγραφο μεταξύ των σελίδων της συρραφής δεν υπάρχει η σφράγιση τους από τον επικυρούντα Δικηγόρο.

Μάλιστα αυτό συμβαίνει σε αντίθεση με όλα τα άλλα έγγραφα που επικαλείται και προσκομίζει η καθ' ης τα οποία εφ' όσον απαρτίζονται από περισσότερες σελίδες είναι συρραμμένα και αποτελούν ένα έγγραφο με το επικυρώσιμο και την επικύρωσή τους καθώς και τη σφράγιση τους στη συρραφή των σελίδων τους.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 372 Α.Κ. σύμβαση στην οποία ο προσδιορισμός της παροχής ανατίθεται στην απόλυτη κρίση ενός από τους συμβαλλομένους είναι άκυρη.

Στην μεταξύ ημών και της καθ' ης σύμβαση, η οποία είναι σύμβαση προσχωρήσεως στην ουσία της αφού όπως είναι γνωστό η Τράπεζα θέτει τους όρους της δανειοδοτήσεως οι οποίοι δεν τίθενται υπό διαπραγμάτευση, υπάρχουν πολλοί όροι οι οποίοι αναφέρεται ότι η εφαρμογή τους εναπόκειται στην απόλυτη κρίση της καθ' ης. Πλέον χαρακτηριστικός είναι ο όρος 6.5, ο οποίος έχει σχέση με το επιτόκιο, καθώς κατά την κρίση της μπορεί να μειώνει αυξάνει καταργεί το περιθώριο. Η ακυρότητα αυτή εκτείνεται στην όλη απαίτηση που προβάλλει η καθ' ης αφού ούτε στην αίτηση αναφέρεται ούτε στην ανακοπτομένη αποδεικνύεται ποιο είναι αυτό το περιθώριο, εάν έκανε χρήση αυτού σε ποιο ποσοστό και για πόσο χρονικό διάστημα.

4. Επειδή όροι συμβάσεως δανείων που αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 281, 173, 200, 332, 422, 423, 372, 865, 863, 864, 866, 867, 858 ΑΚ και στις διατάξεις του Ν 2251/1994 και την ΠΔ/ΤΕ 1969/1991 είναι άκυροι ως καταχρηστικοί.

Επειδή στην επικαλούμενη από την καθ' ης σύμβαση δανεισμού καθώς και στις πρόσθετες αυτής πράξεις υπάρχουν όροι που αναφέρονται ή προβλέπουν :

Την είσπραξη εξόδων χρηματοδότησης και προμήθειας φακέλων.

Την επιβάρυνση του ανώτατου ορίου του ποσοστού επιτοκίου με την εισφορά του Ν.128/1975.

Την μεταβολή επιτοκίου.

Ότι οι καταβολές του οφειλέτη έναντι του δανείου, καταλογίζονται στους τόκους προμήθειας και στους τόκους των εν λόγω τόκων προμήθειας.

Ότι ο εγγυητής δηλώνει ότι παραιτείται από τα ευεργετήματα και τις ενστάσεις των άρθρων 862 έως 868 ΑΚ.

Ότι οι τόκοι υπολογίζονται με βάση έτους 360 ημερών αντί 365 καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης αντιβαίνει στις διατάξεις των άρθρων 1, 6 και 7 εδ. 1^α του άρθρου 2 του Ν. 2251/1994.

Ότι παρέχεται το δικαίωμα στην Τράπεζα για μονομερή αύξηση του επιτοκίου δεδομένου ότι καθιστά το τίμημα αόριστο αφού δεν επιτρέπει τον καθορισμό του τιμήματος με κριτήρια που καθορίζονται ειδικά στη σύμβαση και είναι εύλογα στον καταναλωτή.

Ότι ο εγγυητής δηλώνει ότι παραιτείται από τα ευεργετήματα της διζήσεως (και των ενστάσεων των άρθρων 862 έως 868ΑΚ) και εγγυάται προς την Τράπεζα την εμπρόθεσμη καταβολή του χρεωστικού καταλοίπου που απορρέει από την σύμβαση ως πρωτοφειλέτης.

Ότι ο πιστούχος αναγνώρισε το περιοδικό ή οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού ή του ύψους του επιτοκίου και του περιθωρίου του, των ανατοκισμών αν δεν προέβαλε αντιρρήσεις ή παρατηρήσεις καθόσον δεν του γνωστοποιήθηκε η κίνηση του λογαριασμού με όλες τις χρεωπιστωτικές πράξεις για να ελέγξει την αλήθεια των περιοδικών υπολοίπων. Η μη προβολή αντιρρήσεων δεν αποτελεί αφηρημένη αναγνώριση χρέους.

Η αντίδικος, κάνοντας χρήση όλων σχεδόν των παραπάνω, κριθέντων και από τη νομολογία ως καταχρηστικών όρων, διαμόρφωσε, μονομερώς, παράνομα, καταχρηστικά και αντισυμβατικά την απαίτησή της σε βάρος μας, ανατοκίζοντάς την παρανόμως και μάλιστα χωρίς να παραθέτει τον τρόπο υπολογισμού της, με αποκλειστικό σκοπό να αποφύγει τον έλεγχο. Σημειωτέον ότι η διαφορά μας με την αντίδικο δεν περιορίζεται στα επιμέρους ποσά τα οποία προστιθέμενα σχηματίζουν την οφειλή μας αλλά και στον τρόπο υπολογισμού τους.

Αποτέλεσμα αυτών των πρακτικών που ακολούθησε η καθ' ης ήταν οι δεύτερος και τρίτος εξ ημών, εγγυητές υπέρ της πρώτης εξ ημών να καλούμεθα να πληρώσουμε ποσά οφειλής της πρώτης εξ ημών χωρίς να μας έχει δοθεί η δυνατότητα να λάβουμε γνώση της πλήρους και αναλυτικής κίνησης του λογαριασμού κατά το περιοδικό και οριστικό κλείσιμό του αλλά και του εξωλογιστικού λογαριασμού με τα επιτόκια που εφάρμοσε και όλες τις επιβαρύνσεις που καταλόγισε σε βάρος μας με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να ελέγξουμε την ορθότητα, βασιμότητα και κυρίως το ύψος της απαίτησης της καθ' ης σε βάρος μας.

Επειδή αρνούμαι όλους τους αντίθετους ισχυρισμούς του αντιδίκου.

Επειδή καταβλήθηκε το υποκείμενο σε προείσπραξη μέρος της αμοιβής του πληρεξούσιου δικηγόρου μου.

Επειδή οι παρούσες προτάσεις είναι νόμιμες και βάσιμες

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με την επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματός μου

ΖΗΤΩ

Να γίνουν δεκτές οι παρούσες προτάσεις μου προς τον σκοπό

Να γίνει δεκτή η ένδικη ανακοπή μου ως προς όλα αυτής τα αιτήματα.

Να απορριφθούν όλες οι ενστάσεις και όλοι οι αντίθετοι ισχυρισμοί της αντιδίκου. Και

Να καταδικαστεί η αντίδικος στα δικαστικά μου έξοδα.

Αθήνα 22 Ιανουαρίου 2014

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος